Ghid devoțional pentru grupurile mici

IȘAIA

Dumnezeu oferă speranță vestind venirea lui Mesia

ISAIA

DUMNEZEU OFERĂ SPERANȚĂ
VESTIND VENIREA LUI MESIA

Ghid devoțional pentru Grupurile mici

Metanoia, 2024

Isaia – Ghid devoțional pentru Grupurile mici

© Biserica Metanoia Arad, 2024
Str. Tribunul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro

INTRODUCERE

Fiecare urmaș al lui Cristos este chemat să înțeleagă și să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este una dintre valorile pe care ne dorim să le dezvoltăm în viața tuturor credincioșilor din Biserica Metanoia Arad.

Biserica lui Cristos își trăiește viața în așteptarea revenirii lui Isus. Noi știm că trăim „zilele din urmă" în care revenirea Domnului este iminentă, dar când și cum va avea loc această revenire? Ce avem de făcut noi, credincioșii Lui în așteptarea întoarcerii Lui?

Sunt foarte multe voci în jurul nostru care ne indică tot felul de scenarii și ne cheamă să corelăm tot felul de evenimente cotidiene cu profețiile legate de întoarcerea lui Mesia.

Deoarece ne dorim să avem o înțelegere clară asupra învățăturii Biblie asupra „zilelor din urmă", în acest an bisericesc ne vom îndrepta atenția mai mult înspre literatura profetică.

În acest sens vom începe cu studiul cărții Isaia. Această scriere profetică are multe lucruri de spus despre evenimentele legate de sfârșitul veacurilor. Cartea Isaia, datorită lungimii ei, poate să ne facă să fim descurajați din a o studia. Cu siguranță lectura cărții nu este ușoară, deoarece conținutul ei este foarte complex. Dar avem nevoie de Isaia din mai multe motive, nu doar pentru o mai bună înțelegere asupra sfârșitului istoriei.

De ce să studiem Isaia?

1. Isaia ne oferă *o perspectivă măreață asupra lui Dumnezeu* – prin această carte primim o viziune bogată despre sfințenia lui Dumnezeu, slava Lui copleșitoare, puterea Lui

de a influența istoria, râvna Lui pentru dreptate și dorința Lui de a locui în mijlocul poporului Său.

2. Isaia ne inspiră în *dragostea noastră pentru Cristos* – multe dintre textele citite de noi la Crăciun și la Paști se regăsesc în profețiile lui Isaia, și ne descriu o imagine foarte vie și puternică a lui Mesia, Cel care domnește în dreptate, Robul credincios care aduce salvare prin suferințele Lui.

3. Isaia ne ajută să dezvoltăm *o înțelegere mai largă și mai profundă despre mântuire* – acest profet ne oferă o imagine clară asupra lucrării mântuitoare a lui Cristos, care ne aduce eliberare (un nou Exod) și care aduce, prin moartea Lui, plata cuvenită pentru păcatele noastre.

4. Isaia ne aduce *claritate asupra modului în care citim Biblia* – folosind evenimentul Exodului din Egipt ca pe un tipar prin care Dumnezeu își eliberează poporul, profetul Isaia a influențat masiv perspectiva scriitorilor Noului Testament asupra lucrării lui Cristos. Astfel, el ne ajută să citim istoria Vechiul Testament ca fiind istoria noastră.

5. Isaia ne aduce *mângâiere în mijlocul durerilor și a temerilor noastre* – mesajul profetului a transmis mângâiere unui popor care se confrunta cu mari pericole și cu multă deznădejde și astfel ne arată că odihna și pacea noastră pot să vină doar din încrederea noastră în Domnul.

6. Isaia *ne aduce avertizările lui Dumnezeu ca pe o unealtă a harului Său* – toate judecățile anunțate prin intermediul profetului din partea lui Dumnezeu sunt menite să dea poporului Israel și națiunilor din jur posibilitatea de a se întoarce de la căile lor rele. Anunțarea judecăților reprezintă un strigăt din inima lui Dumnezeu către copiii

Lui care i-au întors spatele. Oricine care se întoarce de la calea lui și strigă în pocăință către Domnul, are parte de îndurare.

7. Isaia *ne lărgește viziunea asupra Bisericii* – profetul ne oferă o imagine încântătoare despre biserică prezentând-o ca fiind o comunitate a dreptății, îmbrăcată în glorie divină, care duce lumina Domnului în lume și care atrage toate națiunile pământului la căile Lui.

8. Isaia *ne alimentează râvna pentru misiune* – el ne invită să ne ridicăm ochii din preocupările noastre locale și să privim poporul lui Dumnezeu care este adunat la închinare din cele patru colțuri ale pământului, prin intermediul misiunii globale a bisericii.

Contextul istoric al vieții și profețiilor lui Isaia

Scrierea cărții acoperă perioada în care profetul și-a desfășurat lucrarea profetică. Aceasta a început în anul 739 î.Hr (anul încoronării regelui Ozia) și a continuat până în 686 î. Hr (anul morții regelui Ezechia). Lucrarea lui a avut loc într-o perioadă în care poporul lui Dumnezeu a fost divizat în cele două împărății care s-au format după moartea lui Solomon: Împărăția de Nord a lui Israel și Împărăția de Sud a lui Iuda.

Lucrarea lui Isaia s-a desfășurat în regatul lui Iuda într-o perioadă în care prosperitatea acestui regat a început să scadă, pe măsură ce Împărăția Asiriană a crescut tot mai mult și a început să sufle amenințare peste cele două regate. Regatul de Nord a fost cucerit de asirieni și dus în robie (722 î.Hr.). Regatul lui Iuda a rezistat până în 605 î.Hr când este cucerit de Nebucadnețar și când primul

val de robi sunt duși în Babilon. Ulterior, Ierusalimul este asediat și distrus complet de către babilonieni în 586 î.Hr.

Profețiile lui Isaia vizează diferite ***orizonturi*** din istoria poporului lui Dumnezeu:

- *Orizontul istoric pre-meisanic* care prezintă evenimente din jurul vieții profetului Isaia și până la evenimentele legate de robia babiloniană și repatrierea realizată după edictul lui Cir Persanul;
- *Orizontul istoric mesianic* care prezintă venirea Robului Domnului și refacerea relației dintre Dumnezeu și poporul Lui;
- *Orizontul istoric al înnoirii cerului și pământului,* când slava Domnului va coborî peste toate neamurile pământului și restaurarea va fi desăvârșită.

Isaia în planul general al narațiunii biblice

Cartea Isaia se așază la un punct de turnură în istoria poporului lui Dumnezeu. După ce în mod repetat de-a lungul mai multor secole poporul a trăit călcând în picioare relația cu Domnul, judecata este anunțată ca fiind iminentă peste Israel și mai apoi peste întreaga lume. Totuși, cartea anunță „vestea bună" că Dumnezeu va veni cu împărăția Lui, va înnoi întreaga creație și va restaura poporul în relație cu El. Această lucrare va fi împlinită printr-un slujitor, care va suferi în locul celor păcătoși pentru ca ei să fie iertați și primiți ca neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Prin viața, moartea și învierea Lui, Isus Hristos a împlinit decisiv o bună parte din profețiile lui Isaia. Biserica așteaptă ziua în care Isus se va întoarce

pentru a-și aduna poporul răscumpărat al Domnului pentru a se închina Lui pentru totdeauna într-o creație nouă.

Din punct de vedere teologic, cartea Isaia reprezintă una dintre cărțile fundamentale pentru înțelegerea concepției despre lume și viață promovată de credința creștină. Împreună cu cartea Deuteronom și cartea Psalmilor, această carte este cea mai citată carte din Noul Testament. Inclusiv în predicarea Domnului Isus, cartea Isaia este una dintre cele mai citate cărți. De aceea, și pentru noi astăzi, studierea acestei cărții reprezintă un efort necesar.

În studiul nostru ne vom concentra pe 12 teme majore care sunt prezentate și dezvoltate pe parcursul celor 66 de capitole.

Facerea

Căderea

Noe

Avram

Iosif

Exodul

Israel ajunge în țara promisă

Regele David

Regatul divizat (Iuda/Israel)

Israel exilat

Iuda exilat

Iuda restaurat

Isus Cristos

Coborârea Duhului Sfânt

Ierusalimul distrus

Scrierea Apocalipsei

Prezent

Întoarcerea lui Isus Cristos

CRONOLOGIA BIBLICĂ

Unde se încadrează cartea Isaia în istoria Cuvântului lui Dumnezeu?

ISAIA

739 Î.H	Isaia își începe misiunea
734 Î.H	Israel și Aram amenință Iuda
701 Î.H	Asirienii asediează Ierusalimul
587 Î.H	Iuda exilat în Babilion

Notițe:

Calendar de studiu Isaia, 2024

Lecția	*Săptămâna*	*Pasaj*	*Titlul lecției*
1	16-22.09	Cap. 1-5	Domnul Dumnezeul Oștirilor, Sfântul lui Israel, își cheamă copiii la pocăință
2	23-29.09	Cap. 6-12	Răzvrătirea aduce pedeapsa lui Dumnezeu, dar pocăința și credința aduc îndurare
3	30.09-06.10	Cap. 13-23	Dumnezeu judecă sistemul de valori al lumii și pe cei care îl promovează în viața lor
4	07-13.10	Cap. 24-27	Toate națiunile Pământului sunt sub controlul suveran al lui Dumnezeu
5	14-20.10	Cap. 28-31	Avertismentele venite din partea lui Dumnezeu au rolul de a semnala pericolul în care se află poporul Lui
6	21-27.10	Cap. 32-35	Adevărata izbăvire vine numai de la Domnul
–	***28.10-03.11***	***BOTEZ***	
7	04-10.11	Cap. 36-39	Poporul lui Dumnezeu este chemat să-și pună încrederea în Domnul, indiferent de circumstanțe

8	11-17.11	Cap. 40-44	Adevărata eliberare o poate oferi doar Robul Domnului
9	18-24.11	Cap. 45-49	Dumnezeu ghidează istoria pentru împlinirea planului Său
10	25.11-01.12	Cap. 50-54	Suferințele Robului Domnului aduc speranța mântuirii
11	02-08.12	Cap. 55-59	Deși este oferită tuturor, mântuirea lui Dumnezeu o poate avea numai cel ce se pocăiește de păcatul lui
12	09-15.12	Cap. 60-66	Slava Domnului va fi văzută și vestită printre toate neamurile pentru ca orice făptură să se închine înaintea Lui!

Notițe:

LECȚIA 1

Isaia, capitolele 1-5

Tema lecției*:* Domnul Dumnezeul Oștirilor, Sfântul lui Israel, își cheamă copiii la pocăință

Introducere/Context

În primele cinci capitole din cartea Isaia, Dumnezeu își cheamă poporul la pocăință. Această chemare este introdusă foarte abrupt, încă din primele versete. Glasul profetului Isaia a fost mijlocul prin care Dumnezeu a vorbit pe parcursul domniei a patru regi diferiți din Regatul lui Iuda. Perioada istorică în care Isaia și-a desfășurat lucrarea profetică a fost una marcată de foarte multe frământări în plan politic. Ca om de stat, poziționat la cel mai înalt nivel, Isaia a avut posibilitatea să vadă cu multă claritate starea socială și spirituală a poporului Israel.

Starea de păcat în care se află poporul este prezentată pe parcursul acestor capitole pe scurt, dar problemele vor fi reluate și descrise în detaliu pe parcursul cărții.

Temele majore ale cărții Isaia sunt prezentate foarte succint, încă din aceste capitole de început, și anume:

- Dumnezeu și caracterul Lui sfânt (1:4, 1:10-15, 1:18, 5:16, 5:24)
- starea de păcat a poporului (1:2-15, 2:10-22, 3:1-17, 5:1-25)
- chemarea insistentă la pocăință (1:16-17, 2:5)
- mântuirea oferită prin judecată și dreptate (2:27)
- judecata lui Dumnezeu asupra tuturor popoarelor (2:4, 3:13)

- speranța anunțată printr-o „rămășiță foarte mică” (1:9)
- problema încrederii în ajutorul oamenilor (2:22)
- slava care se va întoarce peste cetate (4:2-6)

Prezentarea lecției

În *capitolul 1,* Dumnezeu cheamă poporul la pocăință. Această chemare este rostită de Dumnezeu în auzul cerului și al pământului care sunt invocați ca martori (1:2). Domnul Se prezintă ca fiind Sfântul lui Israel, Cel pe care niște „copii stricați” L-au părăsit, L-au disprețuit și I-au întors spatele. Această progresie a păcatului este descrisă prin imagini foarte dure, iar Domnul se adresează poporului asociindu-l cu Sodoma și Gomora.

Proorocul Isaia vine să aducă un mesaj aspru în primul rând împotriva duplicității, adică împotriva unei vieți religioase care se derulează în paralel cu un mod de viață corupt – activitățile religioase se desfășoară concomitent cu asuprirea celor slabi, nedreptățirea orfanului și ignorarea văduvei (1:10-20).

În *capitolul 2* este rostită judecata asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului. Judecata este enunțată în mod concret împotriva mândriei omului (v:17), împotriva idolilor, (v:18) și împotriva tuturor formelor de închinare care îi onorează pe aceștia (v:20).

Ziua judecății este anunțată ca fiind o zi în care Domnul va fi înălțat – „în ziua aceea” este o sintagmă care se repetă de mai multe ori pe parcursul cărții; astfel, mesajul profetului capătă multe nuanțe apocaliptice.

În *capitolul 3,* profetul semnalează o problemă care ține de conducerea poporului și de lipsa liderilor. În starea de păcat în care se află, poporul nu este capabil să producă lideri drepți. Domnul îi condamnă atât pe bărbaţii aspri şi nedrepţi, cât şi pe femeile

superficiale şi nedrepte care se concentrează doar pe o viaţă de lux (3.4-15, 3.16-26, 4.1).

În *capitolul 4* apare o rază de speranță care răzbate peste timp – „în vremea aceea" Domnul va spăla murdăriile poporului și va așeza peste Sion măreție și slavă (4:2).

Capitolul 5 ne prezintă o cântare de jale în care Isaia îl compară pe Israel cu o vie care a fost plantată și îngrijită cu dragoste de către Domnul, Vierul ei. Citind acest capitol putem înțelege dezamăgirea profundă și mânia aprinsă pe care le-a experimentat Stăpânul față de sălbăticirea viei Lui. Așteptările Stăpânului au fost înșelate deoarece via a dat struguri sălbatici în loc de struguri dulci. Israel a avut parte de grija și dragostea Domnului și ar fi trebuit să răspundă cu smerenie și recunoștință, dar poporul lui Dumnezeu, plin de mândrie, a răspuns cu infidelitate față de Domnul, urmând calea nedreptăților și a idolatriei.

Explicarea temei/Concluzii

Prin glasul lui Isaia, Domnul își cheamă copiii la ascultare. Poporul se face vinovat de faptul că nu mai dorește să asculte de glasul Celui care l-a hrănit și l-a crescut. Neascultarea copiilor lui Dumnezeu nu constă în faptul că nu înțeleg ce anume le cere Domnul, ci în faptul că au ales să-I întoarcă spatele.

Dumnezeu vorbește împotriva stării de păcat în care se află copiii Lui, arătând prin Isaia înspre ignoranța și disprețul manifestate în viața poporului Său. Păcatele în care poporul persistă sunt: duplicitatea, ipocrizia, corupția, idolatria, vrăjitoria, și ignorarea categoriilor sociale vulnerabile. Un Dumnezeu îndurător oferă poporului șansa de a se întoarce la căile dreptății și la umblarea în lumină, însă refuzul lui de a se pocăi va aduce în viața poporului

Său curățirea prin judecată. Un Dumnezeu Sfânt nu poate să rămână pasiv față de poporul Lui căzut în păcat, și, mai devreme sau mai târziu, El judecă păcatul. Cei vizați de mesajul profetului sunt chemați să dea un răspuns. Un singur răspuns este potrivit, și anume răspunsul pocăinței!

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Primul păcat împotriva căruia vorbește Isaia în detaliu este legat de problema duplicității. Dumnezeu nu primește jertfe din mâinile murdare, adică El nu acceptă ca poporul Lui să trăiască o viață împărțită între credință și compromis. Cum îți trăiești tu relația cu Dumnezeu din această perspectivă? Ce îți cere ție Domnul pentru o închinare autentică?

O pocăință autentică implică recunoașterea păcatului, apoi renunțarea la rău și înlocuirea lui prin învățarea practicării binelui (2:16-17).

Întrebarea 2: Nevoia de pocăință este o constantă în viața copiilor lui Dumnezeu. Ești dispus la pocăință **astăzi**? În mod concret, care este un rău de la care ești chemat să te întorci? Ești gata să renunți la el? Ce lucru bun trebuie să înveți să-l practici pentru a înlocui acest rău?

Întrebarea 3: Dumnezeul Cel Sfânt semnalează răul în viața copiilor Lui și, mai apoi, oferă soluția pentru îndreptare. Care sunt căile/mijloacele pe care Dumnezeu le folosește astăzi pentru a ne confrunta atunci când suntem pe o cale rea?

Întrebarea 4: Imaginea Viei Domnului din capitolul 5 ne pune înainte problema rodirii. În viața creștină, Dumnezeu lucrează în noi și El așteaptă să vadă efecte ale prezenței Lui în noi. Care sunt așteptările pe care Dumnezeu le are de la tine? Ce roade concrete așteaptă El de la tine?

Aplicație

În Ioan 15, Domnul Isus vorbește despre sine ca fiind ***Adevărata Viță***, adică singura cale prin care Dumnezeu își împlinește planurile în lume. De asemenea înțelegem că doar prin credința în Isus Cristos noi putem fi parte din Noul Popor al lui Dumnezeu. De aceea, Domnul Isus își cheamă ucenicii să **rămână** fideli față de cuvintele Lui, pentru a putea avea parte din plin de dragostea și de bucuria Lui.

Dacă nu simți dragostea lui Dumnezeu și bucuria Lui în viață, atunci cercetează-ți inima și viața. Rămâi fidel față de Cuvântul Domnului tău. Îndemnul la pocăință este valabil și astăzi pentru copiii Domnului. Spală-te! Curățește-te! Încetează să faci răul și învață să faci binele!

Notițe:

LECȚIA 2

Isaia, capitolele 6-12

Tema lecției: Răzvrătirea aduce pedeapsa lui Dumnezeu, dar pocăința și credința aduc îndurare

Introducere/Context

Acțiunea din capitolele 1-39 se petrece în timpul domniei lui Ahaz și a fiului său Ezechia. Uzia, bunicul lui Ahaz a murit. El a fost un rege credincios, sub domnia căruia regatul lui Iuda s-a bucurat de stabilitate politică și prosperitate economică. Ahaz devine rege în anul 735 la vârsta de 20 de ani, dar el nu a făcut ce este bine înaintea Domnului așa ca tatăl său, David. A umblat în căile împăraților lui Israel (2 Cron. 28:1-3) și a atras asupra lui și a poporului evreu pedeapsa lui Dumenzeu. Pierde 4 războaie consecutive cu Siria, Israel, Filistia, Edom (2 Cron. 28:1-18) și își pierde chiar fiul, Maaseia, într-unul dintre conflicte, toate într-un singur an.

Datorită creșterii amenințării Asiriei, Ahaz este invitat într-o coaliție cu Israel și Siria, dar Ahaz refuză. Refuzul lui aduce armatele siro-eframite la aproximativ 50 de km de Ierusalim.

Prezentarea lecției

Capitolul 6 începe cu o imagine extraordinară: profetul Îl vede pe Stăpânul Domn așezat pe un tron măreț și înălțat. Dumnezeul de 3 ori sfânt stă față în față cu un om cu buze necurate pe care îl cheamă în slujire pentru a confrunta poporul său, Israel, un popor tot cu buze necurate (Isaia 6:3). Confruntat cu sfințenia lui Dumnezeu,

Isaia pronunță nenorocirea asupra sa și asupra comunității din care face parte (v:5).

Dumnezeu preia inițiativa de a-l curăți pe Isaia de păcatul său, îl restaurează cu un cărbune de pe altarul pentru ispășire și-l trimite intr-o misiune de a-L reprezenta pe Domnul Oștirilor în fața poporului evreu și a conducătorilor lui (v:6-8). Isaia este consternat să audă că inimile audienței sale vor rămâne insensibile la cuvintele lui. De aceea YAHWE va aduce pedeapsa asupra lor ca repercusiune a încălcării legământului pe care poporul l-a încheiat cu El (Exod 19:3-8, 20:1-8, 24:1-18). Pedeapsa se va materializa prin faptul că țara va ajunge o „mare pustie" (6:12).

Capitolul 7 ne prezintă scena în care Isaia îl întâmpină pe Ahaz și îi comunică un mesaj din partea Domnului (7:3). Chiar dacă regele Siriei și Israelul s-au aliat ca să-l detroneze și au asediat Ierusalimul, planul lor nu va funcționa. Ca să-i întărească credința, Dumnezeu îi permite lui Ahaz să ceară un semn pe care regele îl refuză într-un act de falsă pioșenie (v.10-12). Ahaz deja făcuse o alianță cu Asiria căreia i-a plătit tribut în schimbul protecției militare. Refuzul lui Ahaz este un atentat la răbdarea și bunăvoința lui Dumnezeu și o dezamăgire pentru poporul pentru care ar trebui să fie un exemplu. Dumnezeu îl avertizează că „dacă nu are credință" în promisiunile Lui, va avea frică de dușmanii lui și „nu va sta în picioare" (v.9).

Mesajul profetic din *capitolul 8* se referă la orizontul istoric din vremea lui Isaia (8:10), dar trece și în orizontul istoric din vremea venirii lui Mesia (8:11-18). „Emanuel" este un nume care indică prezența lui Dumnezeu alături de poporul Lui, realitate care s-a împlinit odată cu venirea lui Isus, Mesia. Capitolul se încheie revenind la orizontul istoric din vremea lui Isaia în care este

descrisă atmosfera din țară. Starea țării este una de „întuneric beznă” (8:22).

Totuși, *în capitolul 9* vedem că Dumnezeu își arată expresia finală a harului Său prin ridicarea unui Rege Mesianic, care va aduce o împărăție prin care întunericul va fi risipit (9:1-7). Acest mesaj de speranță este însoțit de un mesaj de judecată asupra Regatului de Nord al lui Israel (9:8-21). Acesta va fi judecat datorită mândriei și lipsei lor de pocăință. Chiar dacă Domnul i-a avertizat prin invazia filistenilor și arameilor, ei au continuat cu politicile corupte, ocultismul, nedreptatea socială și ură față de frații lor.

În *capitolul 10* este anunțată pedeapsa peste Asiria. La rândul ei, Asiria va fi pedepsită pentru excesul de zel și cruzimea cu care își va duce la îndeplinire cuceririle în fața unor state mult mai slabe (10:5-15). Astfel, Domnul așează un semn pentru toate popoarele și pentru toate vremurile, prin care ne arată că El are puterea și dreptul să judece întregul pământ. El este Creatorul tuturor, El ridică și coboară națiuni pentru a-și îndeplini scopurile.

Salvarea o au doar cei ce se tem de Domnul și care Îl sfințesc pe Dumnezeu în conștiința lor. Tot astfel, doar o rămășița din Israel care se va sprijini pe Domnul va avea parte de mântuire (v.20). Apartenența etnică nu mai este o condiție pentru a face parte din poporul Domnului. Această rămășiță sfântă va beneficia de promisiunea lui Dumnezeu că un Rege va domni peste ea, iar acest Rege va face cinste tronului lui David și va face dreptate și judecată pentru cei nedreptățiți. Acest Rege va fi un adevărat sprijin și un exemplu pentru popor, și va avea înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu.

În *capitolul 11* este introdusă lucrarea lui Mesia. Spre deosebire de regii umani, Mesia nu-și va dezamăgi poporul și nu-l va duce în

rătăcire. Toți cei ce Îl vor urma și vor crede în El vor fi purificați și spălați de păcate, vor fi într-adevăr un popor sfânt al lui Dumnezeu. Poporul sfânt va fi format din rămășița poporului evreu, dar și din toate națiunile pământului care și-au pus încrederea în „Rădăcina lui Ișai" (11:1-5). El va conduce o împărăție în care păcatul nu va mai fi și ordinea va fi restabilită în natură și între oameni.

Capitolul 12 ne prezintă unul dintre cele mai frumoase imnuri de laudă la adresa lui Dumnezeu. Tot pământul este chemat să se bucure de lucrările strălucite înfăptuite de Sfântul lui Israel.

Explicarea temei/Concluzii

Față în față cu sfințenia lui Dumnezeu înțelegem că noi, oamenii, nu avem altă șansă decât să ne recunoaștem starea și să apelăm la îndurarea lui Dumnezeu. Atunci când oamenii își recunosc nevoia de curățire, El le va îndepărta păcatul și îi va pune într-o stare după voia Sa.

Refuzul omului de a răspunde la această chemare duce la împietrirea inimii, care mai apoi atrage mânia și judecata din partea lui Dumnezeu.

Mesia a venit pentru a aduce o împărăție în care lumina este prezentă și toți cei care Îl urmează pe El au parte de neprihănirea și bucuria Domnului.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: De multe ori apelăm la Dumnezeu doar după ce ne-am epuizat toate resursele proprii (timp, bani, relații). De ce le este greu oamenilor să apeleze mai întâi la ajutorul lui Dumnezeu?

Întrebarea 2: De ce i-a acordat Dumnezeu a doua șansă lui Ahaz știind că este un rege necredincios? Dă exemplu de o situație în care ai primit și tu a doua șansă și cum ai valorificat-o.

Întrebarea 3: Ce efecte poate avea necredința și neascultarea de Domnul pentru tine personal, dar și pentru umanitate în general?

Întrebarea 4: Care este beneficiul pocăinței în urma cercetării lui Dumnezeu?

Întrebarea 5: Ce putem face pentru a ne ajuta unii pe alții să umblăm în ascultare și să luăm în serios disciplinarea lui Dumnezeu?

Aplicație

Speranța Mesianică pentru rămășița de oameni care a fost justificată prin credința în promisiunile lui Dumnezeu devine punctul focal al îndurării lui Dumnezeu, dincolo de judecata viitoare. Isaia ne dă câteva îndemnuri în timpul așteptării noastre, până când Mesia va reveni și speranța noastră se va transforma în realitate:

- Nu renunța la Dumnezeu și la promisiunile Lui! În fața încercărilor și ispitelor trăiește prin credință!
- Nu te speria chiar dacă vrășmașul vrea să te intimideze! Dumnezeu este suveran peste această lume si El poate permite răului să acționeze pentru o perioadă de timp, dar tot El îl limitează!
- Nu te împotrivi lui Dumnezeu! Trăiește conștient că vei da socoteală înaintea Lui!
- Vorbește oamenilor despre Dumnezeu! Fii gata să dai socoteală înaintea lor pentru nădejdea pe care El a pus-o în tine!

Notițe:

LECȚIA 3

Isaia, capitolele 13-23

Tema lecției: Dumnezeu judecă sistemul de valori al lumii și pe cei care îl promovează în viața lor

Introducere/Context

Dacă în capitolele precedente destinatarul vorbirii profetice a fost regele Ahaz, în următoarele 10 capitole mesajul Domnului se îndreaptă spre Ezechia, fiul lui. Ahaz moare în anul 715 î.Cr., iar fiul său, Ezechia, îl urmează ca rege peste regatul lui Iuda. Dorința lui Dumnezeu este să pregătească inima tânărului împărat pentru deciziile pe care acesta le va lua cu ocazia a două evenimente majore.

În anul 711 î.Cr. Ezechia este ispitit să intre într-o coaliție anti-asiriană alături de Egipt, Babilon și Etiopia, o alianță care era împotriva cuvântului rostit de profet din partea lui Dumnezeu. Aceste țări plăteau tribut greu Asiriei și doar asociate puteau rivaliza militar cu forța Imperiului Asirian. Al doilea eveniment important se referă la încercuirea Ierusalimului din anul 701 î.Cr., când doar capitala regatului lui Iuda mai rămâne necucerită în fața tăvălugului asirian.

Prezentarea lecției

În esență, majoritatea vorbirilor profetice din capitolele 10-27 vestesc judecata lui Dumnezeu asupra sistemului de valori care nu sunt aliniate la valorile Lui. Domnul confruntă și pedepsește mândria, trufia, răutatea, corupția și idolatria, caracteristicile principale după care statele păgâne din vremea lui Isaia guvernau

societatea. Mesajul lui Isaia îl înștiințează pe Ezechia că, pe vremea domniei lui, vor urma perioade dificile din pricina păcatelor părinților săi și a poporului lui (24:5).

În mijlocul frământărilor, fiind amenințați de forța asiriană, Ezechia va fi ispitit ca și tatăl său să se sprijine pe oameni și să aștepte scăparea de la puterile militare și economice ale vremii, dar la Cuvântul lui Dumnezeu, toate țările din jurul lui Iuda vor cădea și astfel, ajutorul lor este doar o iluzie. La vremea hotărâtă de Dumnezeu vor cădea Babilonul și Asiria, dar până atunci va trebui să cadă Filistia, Moab, Siria, Israel, Etiopia și Egiptul, vechii inamici ai iudeilor. Aceste țări i-au întors spatele lui Dumnezeu și au respins sistemul Lui de valori. Dacă Ezechia se asociază cu ei, va avea parte de aceeași judecată și pedeapsă.

Din *capitolul 13,* vorbirile profetice ale lui Isaia se referă la orizontul istoric de dincolo de vremea lui. Aici este prezentată decăderea Imperiului Babilonian, deși la vremea respectivă era doar o cetate-stat fără o importanță militară semnificativă. La 150 de ani de la momentul mesajului lui Isaia, Babilonul devine imperiul care va distruge Ierusalimul și va duce pe Iuda în robie.

Soarta Babilonului devine un prototip pentru modul în care judecata divină este adusă asupra răzvrătirii și aroganței sfidătoare a omului și a oricărui imperiu din istorie care l-a urât pe Dumnezeu. În spatele fiecărui conducător păgân stă o ideologie demonică. Satan domină această lume prin tiranii care-i fac voia (14:13-17). În fragmentul din capitolul 14:10-21, mesajul profetic vizează un orizont istoric legat de vremea lui Isaia, dar merge înapoi în timp la un orizont istoric care trece dincolo de începutul umanității, la vremea decăderii celui care a fost un „Luceafăr strălucitor” (14:12).

Isaia îl conștientizează pe Ezechia că Dumnezeu este puterea mai presus de orice putere și că El judecă și pedepsește pe toți împărații idolatri care și-au pus încrederea în crimă și teroare. Încrederea în puterea militară poate da impresia de invincibilitate, dar nici un rege uman cuceritor nu poate cuceri moartea. Când Dumnezeu aduce judecata morții, nici o putere nu i se poate opune (14:22 - 23). Prin urmare, profetul îl imploră pe Ezechia să fie atent în cine își pune încrederea și de la cine așteaptă ajutor!

A doua parte a vorbirilor profetice rostite de Isaia în *capitolele 18, 20* și *23* se referă la încrederea falsă pe care poate să o dea asocierea cu statele idolatre, dezvoltate din punct de vedere economic. Egiptul era grânarul vremii de atunci, și cea mai longevivă și stabilă țară din punct de vedere politic și religios. Etiopia era, din punct de vedere geografic, cea mai ferită din calea războiului, capabilă să preia refugiați la nevoie, având o flotă de corăbii rapide. Tirul era o putere maritimă importantă, cu deosebite resurse monetare ce puteau fi sursa unui împrumut pentru plata tributului Asiriei.

Isaia îl avertizează pe Ezechia că aceste țări își văd de interesul propriu și își vând serviciile celor care plătesc mai mult; nu au ca scop binele Ierusalimului și al poporului evreu. Fuga, împrumuturile financiare, venerarea altor zeități păgâne (egiptene) nu sunt o soluție. Doar pocăința aduce salvarea. Dumnezeu nu este un conducător local, o zeitate tribală care domnește peste un munte sau o vale (19:1, 23:9). El este cel care domnește zi și noapte, peste toată lumea văzută și nevăzută și peste orice eveniment istoric, mic sau mare.

În vorbirea profetică din *capitolul 22*, referitoare la Valea Vedeniei, Isaia prezice judecata lui Dumnezeu asupra sistemului politic corupt al Ierusalimului. Șebna era mâna dreaptă a lui

Ezechia, și el este exemplul a ceea ce Dumnezeu urăște. Șebna e un om arogant care s-a acoperit cu privilegii, și, în loc să-și facă slujba de consilier cu corectitudine, este lipsit total de responsabilitate și discernământ (22:15-19). Acest individ este prototipul omului politic corupt care, prin exemplul său negativ, poate duce poporul sub judecata și pedeapsa lui Dummezeu.

Lipsa de pocăință a conducătorilor și a întregului popor aduce judecata finală a Lui Dummnezeu asupra poporului Său: „Această nelegiuire a voastră nu va fi ispășită până veți muri, zice Stăpânul, Domnul Oștirilor" (22:14). Încrederea în înțelepciunea și abilitățile umane ale liderilor necredincioși nu poate fi o soluție bună. Nici Ahaz, nici un alt rege nu a putut îndepărta pericolul, indiferent de capacitățile sale de negociere. Singura cale de scăpare este pocăința.

Explicarea temei/Concluzii

Lecția pentru Ezechia a fost aceea de a nu pune la îndoială supremația lui Dumnenzeu atunci când, pentru o perioadă, națiuni păgâne par să aibă controlul asupra oamenilor lui Dumnezeu. Aceste națiuni sunt tot sub controlul puterii divine și vor fi judecate în final, la timpul stabilit de El.

Valorile lui Dumnezeu nu pot fi călcate în picioare. Toți cei care aleg să facă asta, vor suferi consecințele. În acest capitole, mesajul profetic arată că, în timp, judecata lui Dumnezeu vine asupra mândriei și aroganței umane. De asemenea, El judecă pe cei care își pun încrederea în bogățiile materiale și în puterea militară.

Nu în ultimul rând, Dumnezeu își manifestă judecata împotriva sistemului politic corupt și împotriva necredinței conducătorilor poporului lui Dumnezeu.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Instabilitatea politică, războaiele și atacurile teroriste ne îngrijorează pe toți. Cum poate un creștin sa-și păstreze pacea în aceste condiții?

Întrebarea 2: Împotriva cui se descoperă judecata și pedeapsa lui Dumezeu și care sunt motivele pentru care Dumnezeu pedepsește?

Întrebarea 3: Cum poate sancțiunea și pedeapsa să te facă mai sensibil la ascultarea de poruncile Lui Dumnezeu? Ce efect are în viața ta, a familiei tale și a bisericii lipsa regulilor și a sancțiunilor pentru încălcarea lor? Cum ar arăta o societate fără pedepse pentru cei care încalcă legea?

Întrebarea 4: Scriptura ne spune că odată venită lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul. De ce iubesc oamenii întunericul și Îl urăsc pe Dumnezeu/lumina? Care este sursa aroganței și mândriei omului?

Întrebarea 5: Agnosticii și ateii își motivează necredința prin acuzația că Dumnezeu este un tiran care a ordonat genocidul mai multor popoare și-L consideră sursa răului în lume. Tu ce le-ai răspunde?

Întrebarea 6: De ce nu distruge Dumnezeu pe Satan și împreună cu el tot răul din lume ?

Aplicație - Fața ascunsă a abuzului de putere și a dorinței de control

> *Știți că domnitorii națiunilor stăpânesc peste ele, iar conducătorii lor își exercită autoritatea asupra lor. Dar între voi să nu fie așa. Dimpotrivă, oricine vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru, iar cel ce vrea să fie primul*

> *între voi va fi slujitorul vostru; tot așa și fiul Omului a venit nu ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.* (Matei 20:25**)**

Nu te considera stăpân peste nimic. Nimic din ceea ce ai nu-ți aparține: nici familia, nici posesiunile materiale, nici ziua de mâine.

Ai grijă cât și ce ceri de la ceilalți (nu fi perfecționist) în comparație cu ce oferi. Este mai ferice să dai decât să primești.

Ascultă mai mult, nu polariza discuțiile; nu trebuie să ai întotdeauna dreptate și nici să pari cel mai inteligent din încăpere.

Chiar și omul cel mai neînsemnat/lipsit de putere poate face abuz de putere dacă i se oferă șansa.

Notițe:

LECȚIA 4

Isaia, capitolele 24-27

Tema Lecției: Toate națiunile Pământului sunt sub controlul suveran al lui Dumnezeu

Introducere/Context

Când ajungem la finalul capitolelor 13-23 din cartea Isaia, am putea rămâne cu o impresie falsă. Am putea crede că națiunile își urmează drumul în istorie independent de voia suverană a lui Yahweh. Capitolele 24-27 arată foarte clar că orice impresie de felul acesta este una falsă. Yahweh este Stăpân, iar toate evenimentele sunt, în cele din urmă, o expresie și un răspuns la scopurile și intențiile Sale.

După ce a profețit despre unsprezece națiuni diferite, Isaia și-a extins profeția și ne prezintă o judecată care va cădea asupra întregii lumi. Isaia 24-27 descrie astfel o judecată globală care se va încheia cu distrugerea dușmanilor lui Dumnezeu și restaurarea poporului lui Dumnezeu, Israel, în țara sa.

Prezentarea lecției

În *capitolele 24-27*, Isaia își extinde avertismentul împotriva încrederii în oricine sau orice altceva în afară de Dumnezeu. În timp ce în capitolele anterioare el a subminat încrederea în oricare dintre națiunile din jur, în aceste capitole el are în vedere întreaga lume.

<u>24:1-23 Pământul este judecat</u>

Capitolele 13-23 din Isaia au descris judecăți specifice asupra anumitor națiuni. *Capitolul 24* mărește amploarea acestei judecăți pentru a descrie judecata universală, care se extinde chiar și asupra țării. Acest capitol evidențiază modul în care judecățile din istorie sunt indicii pentru judecata finală de la sfârșitul timpului.

Ca și cum ar însuma și ar reuni toate națiunile menționate în capitolele 13-23, întregul pământ devine acum centrul atenției noastre (24:1). Declarația de deschidere a judecății devastatoare asupra planetei (24:1-3) este urmată de unul dintre cele mai înfricoșătoare pasaje din întreaga Biblie (24:4-13) în care tot ceea ce face viața umană durabilă și plăcută este distrus sistematic: „un blestem mistuie pământul".

Cu toate acestea, chiar și în contextul unei astfel de judecăți totale, există o rază de speranță. „Au rămas foarte puțini" (24:6b), dar nu toți sunt distruși. Se mai poate culege ceva, chiar și după „culesul strugurilor" (24:13). Acest lucru explică contrastul brusc și surprinzător din 24:14-16, unde, în locul plângerii, auzim strigăte de bucurie, aclamând măreția Domnului și cântând „Slavă Celui Drept".

25:1-26:21 Domnul este lăudat

Capitolele 25-26 ne prezintă două cântece de laudă în secvență. Primul (25:1-12) este, probabil, cântecul bătrânilor Sionului (24:23), și reia celebrarea slavei Celui Drept. Al doilea (26:1-21) este un cântec viitor pentru Iuda, care își celebrează securitatea personală întemeiată pe grija lui Yahweh. În ambele capitole, Domnul Însuși este în centrul laudei, deoarece ceea ce este El și ceea ce face determină adorația care I se cuvine numai Lui.

Fragmentul din 26:19-21 încheie secțiunea într-o notă puternică de încurajare. Există viață dincolo de praful morții, așa cum a promis

în 25:6-9, și nu doar în abolirea morții, ci și în învierea trupului și în viața veșnică. Poate că nicăieri altundeva în Vechiul Testament această doctrină nu este prezentată atât de clar ca aici.

Între timp, în perioada de așteptare (26:8), poporul lui Dumnezeu trebuie să continue să creadă că El își va onora numele, își va îndeplini promisiunile și va pedepsi răutatea. Astfel, ei trebuie să trăiască prin credință, în timp ce observă în liniște judecățile sale în istoria lor prezentă, judecăți care prefigurează certitudinea judecății finale, la momentul său final de împlinire (26:20-21).

27:1-13 Israel va fi reînnoit

Capitolul 27 încheie secțiunea începută în cap. 13 reunind un mozaic de teme și idei deja abordate de Isaia. Capitolul începe și se încheie cu marile victorii ale lui Yahweh asupra Leviatanului, un monstru care simbolizează forțele haosului (27:1), și asupra dușmanilor săi umani (27:12-13). Suveranitatea Sa totală asupra a tot ceea ce s-ar putea opune scopurilor Sale are ca rezultat impunerea victorioasă a voinței Sale asupra a tot ceea ce există în creație.

Rodul acestui lucru este subliniat în 27:2-6, unde poporul reînnoit al lui Dumnezeu devine „o vie roditoare", în contrast evident cu 5:1-7 unde Isaia a descris poporul lui Dumnezeu ca o vie fără rod. Acum el descrie reînnoirea acestei vii (27:2-6) și arată spre Isus, adevărata viță, prin care putem aduce roadă (Ioan 15:1-8). Un plus este înțelegerea faptului că până și dușmanii lui Dumnezeu pot face pace, pot găsi refugiu și pot deveni parte a poporului Său roditor. Versetul 27:6 arată că împlinirea acestui concept va fi mondială și nu se va mai limita la etnia lui Israel.

Mesajul lui Isaia începe să ne traseze zorile unei zile mai bune dincolo de judecată, temă care va fi dezvoltată din ce în ce mai

mult pe măsură ce cartea avansează. Războiul și exilul vor fi răspunsul plin de mânie al lui Dumnezeu împotriva lui Iuda, dar această pedeapsă va duce la o nouă înțelegere spirituală și la îndepărtarea păcatului – la reînnoire (27:7-9).

Dacă în 27:9b-11, ne întoarcem la capitolul 1 cu judecata venită din cauza idolatriei poporului, în 27:12-13, trecem dincolo de exil, cu poporul lui Dumnezeu adunat înapoi la El, restaurat și împărtășind victoria Sa. Acestea sunt promisiuni care arată spre Evanghelie și proclamarea ei universală. Doar Yahweh va fi victorios. Doar el va domni și doar El va fi glorificat etern de poporul său răscumpărat din întreaga lume.

Explicarea temei/Concluzii

Relevanța imaginii de ansamblu a învățăturii lui Isaia din întregul fragment cuprins în capitolele 13-27 este că toate națiunile sunt în mod egal sub controlul suveran al „Sfântului lui Israel". Prin urmare, este inutil să ne uităm la politicile de alianță pentru eliberarea poporului lui Dumnezeu de dușmani; trebuie mai degrabă să ne bazăm pe promisiunile lui Dumnezeu. Este la fel de inutil să ne temem de puterea națiunilor, deoarece aceasta depinde în totalitate de voința lui Yahweh, iar El va guverna întotdeauna lumea astfel încât planurile Lui să se împlinească.

Poziționarea acestui material aici este deliberată și instructivă. Capitolele 1-5 au tratat în principal amenințarea cu judecata, iar 6-12 promisiunea de salvare prin Emanuel. Acest lucru ne învață că promisiunile pe care Dumnezeu i le-a făcut lui David cu privire la dinastia Sa veșnică vor fi ținute și își vor atinge împlinirea în venirea marelui Rege, descris în 11:1-5.

Deși se pare că Asiria va distruge poporul lui Dumnezeu, am văzut deja că Asiria este doar un toiag în mâinile lui Dumnezeu și va fi ea însăși judecată și distrusă pentru atrocitățile sale. Israelul va suferi exilul din cauza ei, dar, deși Iuda va fi târâtă în apele învolburate, Dumnezeu va proteja Ierusalimul și pericolul va fi îndepărtat.

Cu toate acestea, în capitolul 39 aflăm că Iuda ar trebui să se teamă de Babilon, deoarece acesta este națiunea care va răsturna Sionul și va exila poporul lui Dumnezeu. Deși Isaia nu dezvăluie acest lucru în detaliu până în 39:1-8, el explică de ce alege să înceapă fiecare dintre ciclurile sale gemene cu Babilonul – inamicul principal al Iudeii. Dacă până și această mare putere se află în totalitate sub controlul suveran al lui Yahweh, atunci nici o instituție sau națiune umană nu este capabilă să Îl împiedice să își îndeplinească scopurile.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Cum ai tendința să reacționezi la gândul judecății lui Dumnezeu?

De ce este judecata lui Dumnezeu un lucru bun? Cum i-ai explica acest lucru cuiva care crede că nu este?

Întrebarea 2: Care ar trebui să fie atitudinea noastră atunci când vedem că răul pare să reușească din toate părțile?

Cum vă încurajează aceste capitole care descriu judecata iminentă a lui Dumnezeu asupra națiunilor și asupra conducătorilor nemiloși ai acestei lumi?

Întrebarea 3: În ce domeniu al vieții tale ești încercat astăzi (de exemplu: o criză legată de sănătate, financiară, familială, etc.)? La ce fel de „egipteni" sau „asirieni" ești tentat să apelezi pentru a depăși momentul dificil?

Întrebarea 4: „A aștepta" (ca Dumnezeu să se arate pe Sine și planul Său de răscumpărare, cf. 26:8) nu înseamnă doar a sta să treacă timpul, nici a căuta să ne rezolvăm problemele în felul nostru.

Ce înseamnă să te odihnești în Domnul și să-L aștepți cu răbdare? Unde credeți că este granița dintre odihna autentică în Yahweh și simpla lipsă de inițiativă?

Aplicație

Viața de credință este o viață de ascultare. Atunci când poporul lui Dumnezeu se supune poruncilor Sale, aceasta se datorează faptului că poporul crede în promisiunile Sale, iar Dumnezeu dă promisiunile Sale pentru a întări credința și a încuraja ascultarea.

În societatea noastră saturată de media, chiar și noi, creștinii, nu credem cu adevărat că Dumnezeu domnește și că tot ceea ce se întâmplă în lumea noastră se află sub controlul Său și este orchestrat în vederea împlinirii planului Său etern. Dovada constă în dependența noastră de „națiuni", de capacitățile și resursele noastre umane, pentru a ne ajuta să ne descurcăm.

În momentul în care avem cea mai mare nevoie, este incredibil de dificil să nu ne îndreptăm spre lucrurile acestei lumi pentru a aduce siguranță și stabilitate vieții noastre. La fel ca și Israel, în ceasul celei mai negre nevoi, poporul lui Dumnezeu a fost tentat să se întoarcă spre națiunile din jur pentru siguranță. Arătând judecata care vine asupra națiunilor prin mâna Dumnezeului atotputernic, Isaia își propune să îi convingă că o astfel de siguranță este falsă.

Avem nevoie de mesajul că toate imperiile mândre ale acestui pământ trec. Prin urmare, trebuie să fim provocați să nu ne punem încrederea în oameni, deoarece toate structurile noastre sunt de

natură umană și, prin urmare, temporare și trecătoare. Dacă ne punem încrederea în Dumnezeu și ne dedicăm viața descoperirii naturii și scopurilor Sale, acest lucru va rezista oricăror prăbușiri pe care timpul ni le poate aduce.

Avem nevoie de îndemnul de a nu ne încrede în ceea ce vedem, deoarece doar realitățile nevăzute sunt eterne (cf. 2 Cor. 4:16-18). Doar în Hristos se găsește pacea perfectă.

Notițe:

LECȚIA 5

Isaia, capitolele 28-31

Tema lecției: Avertismentele venite din partea lui Dumnezeu au rolul de a semnala pericolul în care se află poporul Lui

Introducere/Context

Această parte a cărții lui Isaia, și anume capitolele 28–39, constă din două secțiuni majore: cap. 28–35 și cap. 36–39. Din detaliile istorice pe care le conține deducem că vizează perioada din timpul domniei lui Ezechia, a cărui inimă, spre deosebire de a tatălui său Ahaz, este îndreptată să-L caute pe Domnul, dar nu dă dovadă de încredere și dependență profundă de Dumnezeu, ci este încă atras de alianțe politice care să-i ofere siguranță în fața invaziei asiriene.

În perioada ce a urmat căderii Samariei (721 î.Hr.) și atacului lui Sanherib asupra Ierusalimului (701 î. Hr.), politica externă a lui Iuda a fost să încheie o alianță cu Egiptul (cf. 30:3; 31:1). Din perspectiva lui Isaia, această alianță era lipsită de logică, așa că, la un nivel mai profund, ne sunt prezentate cauzele care stau în spatele acestor alegeri neînțelepte.

Deși la nivel social și religios situația nu se schimbă prea mult, nota de așteptare și speranță că promisiunile lui Dumnezeu se vor împlini și Ierusalimul va fi salvat este mult mai puternică. Este important să ne amintim că, deși cartea lui Isaia a fost alcătuită tematic, există totuși o secvență cronologică care trece prin secțiunile sale.

Deși cuvintele profetice individuale nu sunt neapărat prezentate în ordine istorică, totuși planul intervenției reale a lui Dumnezeu în lume, și mai ales în viața poporului Său este evident pentru cine citește cartea cu atenție. De asemenea, secțiunea este o celebrare a puterii lui Dumnezeu care lucrează în favoarea poporului Său, atât la eliberarea de atacatorii asirieni, cât și la restaurarea spirituală și, implicit, la salvarea veșnică.

Prezentarea lecției

Tema cheie a acestei secțiuni este avertizarea că poporul lui Dumnezeu nu poate beneficia de protecție și siguranță prin alianțele umane sau prin propria lor ingeniozitate strategică, ci doar prin puterea lui Dumnezeu care se manifestă ca urmare a unei totale încrederi în El.

O examinare mai detaliată a textului capitolelor 28–31 arată că de cinci ori exclamația „vai" este folosită pentru a introduce un nou cuvânt profetic de avertizare. Cele cinci referințe sunt 28:1; 29:1; 29:15; 30:1 și 31:1. Dintre acestea, prima este o plângere pentru Samaria, capitala regatului de nord (Efraim) iar următoarele patru „vai-uri" expun motivele pentru care Ierusalimul și implicit Regatul de Sud este sub judecata lui Dumnezeu și ce va implica aceasta. Dintr-o altă perpectivă, cuvintele profetice individuale sunt dispuse în seturi de câte două, fiecare grup fiind alcătuit dintr-un cuvânt profetic de avertizare și unul de restaurare.

1. Primul set de cuvinte profetice individuale (28:1-6) arată că Dumnezeu va chema puternica națiune a Asiriei să pedepsească mândria și aroganța regatului de nord. Samaria, care a fost văzută odată ca o floare glorioasă a lui Israel, a început să se ofilească și va fi în curând distrusă. Cu toate acestea, vine o zi când Dumnezeu

va fi sursa adevăratei frumuseți a rămășiței Sale. El va oferi dreptate adevărată și protecție absolută.

2. Al doilea cuvânt profetic (28:7–17) se bazează pe primul și este îndreptat împotriva conducătorilor spirituali corupți ai Israelului (adică preoți, profeți), care nu sunt capabili să ia decizii înțelepte. În contrast, există un mesaj de speranță: Dumnezeu își va stabili împărăția (adică o Piatră de temelie prețioasă) în Sion. Cei care se bazează pe El vor fi parte la această împărăție și se vor bucura de siguranță, în timp ce ceilalți vor suferi pedeapsa Lui.

3. Al treilea grup de cuvinte profetice îndreptat împotriva poporului lui Dumnezeu descrie falsa siguranță bazată pe înțelegeri politice și strategii militare, reprezentată aici prin legământul lor cu moartea/Sheol (v. 15) care însă nu le va fi de folos. Acest cuvânt profetic este echilibrat de o pildă a speranței (despre un fermier) menită să prezinte modul în care Dumnezeu și-a structurat creația; fiecare fermier înțelept știe că trebuie să opereze în limitele acestor constrângeri. Dumnezeu le arată că planurile Lui sunt în derulare fiind duse la îndeplinire prin metode de lucru variate şi eficiente (v. 23–29).

4. Următorul cuvânt profetic este deschis printr-un „vai" împotriva lui Ariel (Ierusalim) și descrie pedeapsa pregătită pentru el. Instrumentul lui Dumnezeu, asirienii, îl vor asedia, dar aproape imediat Dumnezeu va interveni să îl elibereze. Evenimentele din 701 î.Hr., în care protecția și grija iubitoare a lui Dumnezeu erau evidente, ar fi trebuit să provoace pocăință, dar nu s-a întâmplat așa (vezi 22:12–14). Refuzul lui Iuda de a se pocăi va aduce o pedeapsă suplimentară.

5. Fragmentul continuă cu o prezentare a națiunii condusă de către conducătorii săi orbi spiritual din ce în ce mai departe de

Dumnezeu. Inima împietrită, formalismul în închinare și aroganța de a se socoti mai înțelepți decât Dumnezeu vor ține până când Dumnezeu intervine și schimbă fundamental lucrurile, ceva ce numai El poate face. Pământul va fi restaurat, iar poporul lui Dumnezeu Îi va sluji în adevăr și dreptate.

6. Sfidând avertismentele lui Dumnezeu, Israel a ales mai degrabă să facă alianțe cu Egiptul decât să se bazeze pe El. Cu toate acestea, Dumnezeu dorește să fie milostiv cu ei; El va auzi strigătele lor de necaz și va veni în ajutorul lor. Această eliberare – prefigurată în întoarcerea lui Israel din exilul babilonian – va fi în cele din urmă realizată la sfârșitul timpurilor (vezi Apocalipsa 20:10, 15), când o rămășiță a lui Israel îl va lăuda pe Dumnezeu pentru intervenția Sa puternică. Dragostea și răbdarea lui Dumnezeu față de copiii Săi răzvrătiți este cu adevărat extraordinară.

7. Planurile de viitor ale lui Dumnezeu devin și mai clare în această secțiune, începând cu eliberarea lui Iuda de asirieni (701 î.Hr.) și continuând în viitor, când societatea va fi complet transformată. În acel moment, oamenii vor asculta și vor urma poruncile lui Dumnezeu; vor avea capacitatea de a discerne adevărul și vor fi guvernați de un Rege care domnește cu dreptate. Viitorul promis de Dumnezeu pentru poporul Său este cu adevărat glorios.

Explicarea temei/Concluzii

Ca și restul cărții, aceste capitole sunt o confirmare a caracterului lui Dumnezeu, a sfințeniei Sale care face din puterea Sa suverană, și o amenințare distructivă pentru umanitatea păcătoasă. Dar dorința lui Dumnezeu nu este să distrugă, ci să arate har, îndurare și milă; de aceea disciplinează și avertizează, așa că trebuie să fim pregătiți să permitem acestor versete să ne mustre superficialitatea,

egocentrismul, apatia și să proclame acel „vai”, fără compromis, oricare ar fi reacțiile pe care le-ar produce.

Aplicațiile practice ar putea foarte bine să exploreze modul în care, la fel ca Iuda, atât de des viața noastră bisericească și cea personală dovedesc o bună cunoaștere teoretică a Cuvântului lui Dumnezeu, dar o deficitară aplicabilitate practică. Când acesta este cazul, putem fi siguri că strategiile lumești și politicile umane vor avea prioritate.

De exemplu, atunci când o biserică se îndepărtează de prioritățile biblice de predicare a Cuvântului și de rugăciune, încrederea va fi inevitabil pusă în cele mai sofisticate programe și strategii, ceea ce este un semn sigur că ceva nu este în regulă. Politicile umane vor umple întotdeauna vidul atunci când promisiunile lui Dumnezeu nu mai sunt de încredere. Însă se prea poate ca să experimentăm cuvintele tăioase ale proorocului: „zarvă fără nici o ispravă”.

Numai Dumnezeu poate aduce viață spirituală și progres în cunoașterea Lui, prin revelație și, dacă vrem să vedem că asta se întâmplă, trebuie să avem încredere deplină în El și să ascultăm avertizările Lui. Un indiciu al faptului că suntem – sau nu – sănătoși din punct de vedere spiritual, va fi apetitul și atitudinea noastră față de Cuvântul Domnului (vezi 30:8–14).

Acest mesaj este foarte necesar în mijlocul nedumeririlor și temerilor noastre actuale și al compromisurilor tot mai grave și mai frecvente la nivel personal, social și chiar religios.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Viciile și dependențele pun în pericol relația cu Dumnezeu. În timp, acestea pot duce la apatie spirituală și la izolarea de biserică. Mai mult, ele afectează capacitatea de a lua

decizii corecte și de a ne îndeplini responsabilitățile față de familie și societate. Cum ai descrie viața ta din acest punct de vedere? Dacă ești în această situație de apatie, care sunt mijloacele/căile de a ieși din ea?

Întrebarea 2: Închinarea este postura inimii smerite înaintea lui Dumnezeu, oferind prioritate și glorie Lui în și prin viața noastră, înfăptuind ce este drept și plăcut înaintea Lui. Adesea, însă, închinarea este deturnată spre elementele exterioare: cadrul, muzică, decorurile, starurile, preferințele personale. Care sunt cauzele care produc această deturnare a închinării? Cum arată închinarea ta? Când și în ce fel te închini lui Dumnezeu?

Întrebarea 3: În dreptatea Sa, Dumnezeu a stabilit că nedreptatea, răul, păcatul vor fi pedepsite. Dar întotdeauna în îndelunga Sa răbdare, mai întâi avertizează și apoi oferă un timp de pocăință și îndreptare. Identifică în viața ta o situație în care ai trecut prin acest proces și împărtășește grupului modalitatea prin care Dumnezeu te-a avertizat și cum ai reacționat la această avertizare. Ce învățăminte ai tras din această experiență?

Întrebarea 4: De ce adesea în viața personală, dar și comunitară, avem tendința să ne bazăm mai mult pe înțelepciunea omului, și nu pe a lui Dumnezeu? Ce ne învață acest paragraf despre modul în care Dumnezeu ne ajută să depindem de El?

Aplicație

Dumnezeu a declarat prin Isaia: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preţ, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin nu se va grăbi să fugă." (28:16). În Noul Testament citim că Isus Hristos S-a identificat cu această piatră (Mat. 21:42). Apostolul Petru a repetat profeția lui Isaia și a adăugat: „Oricine crede în El nu va fi făcut de ruşine." (1 Petru 2:6).

Hristos este atât „piatra de temelie", cât și „piatra din capul unghiului". El este temelia mântuirii noastre, a ceea ce credem, și a speranței noastre viitoare (vezi Evrei 6:18). Folosirea unor termeni arhitecturali precum „piatra de căpătâi" și „piatra din capul unghiului" oferă imagini utile pentru a-L descrie pe Hristos, precum și mântuirea și siguranța pe care le oferă El.

Când presiunile vieții se abat asupra ta, El este Temelia solidă care asigură stabilitate. Încrede-te în El în fiecare aspect al vieții tale și vei avea parte de protecția și siguranța care aduc pacea interioară!

Notițe:

LECȚIA 6

Isaia, capitolele 32-35

Tema lecției: Adevărata izbăvire vine numai de la Domnul!

Introducere/Context

După ce a subminat orice încredere în națiunile din jur (capitolele 13-23) sau în lume ca întreg (capitolele 24-27), în capitolele 28-35 Isaia își îndreaptă din nou atenția către Israel și Iuda. Evenimentele care fac obiectul profețiilor din acest segment de text par să se concentreze asupra crizei din anii care au urmat căderii Samariei. La acel moment, Regatul lui Iuda a fost lăsat din ce în ce mai singur în urma cuceririlor asiriene, iar conducătorii iudei au fost atrași spre o alianță cu Egiptul.

Isaia a disprețuit profund o astfel de alianță, îndemnându-i pe iudei să se întoarcă în schimb la Yahweh. Singura speranță a lui Iuda era în Regele creației. Dacă nu priveau în acea direcție, nu putea rezulta decât „vai" (28:1; 29:1, 15; 30:1; 31:1; 33:1).

Prezentarea lecției

Isaia 32. De-a lungul întregii secțiuni (cap. 28-35), Isaia a denunțat orbirea și nebunia poporului. În timp ce căile lui Dumnezeu sunt revelate celor umili (29:17-19; 30:19-22; 32:3-4), ele rămân ascunse înțelepților (29:14) și celor religioși (29:13). „Cei nemiloși vor dispărea, batjocoritorii vor dispărea" (29:20-21). Dar acum Isaia spune: „Un rege va domni în neprihănire" (32:1 – o referire la Isus) și când va veni El, orbii vor vedea și nebunii vor deveni

înțelepți. Această promisiune s-a împlinit literal atunci când Isus i-a vindecat pe orbi și se împlinește metaforic de fiecare dată când cineva devine creștin.

Dar, mai întâi, Dumnezeu va devasta țara lui Iuda (32:9-14), înainte de a o reînnoi când își va revărsa Duhul (32:15-20). Este o promisiune parțial împlinită în reînnoirea oamenilor în biserică după Rusalii și, în cele din urmă, împlinită atunci când Dumnezeu face toate lucrurile noi.

Isaia 33. Încă o dată, Isaia proclamă inutilitatea unui tratat cu Egiptul (33:1, cf. 7-14). Dar Dumnezeu promite, de asemenea, reînnoirea poporului Său (33:15-24). „Ochii voștri îl vor vedea pe Rege în frumusețea Lui și vor vedea o țară care se întinde în depărtare" (33:17). Râurile vor aduce comerț la Ierusalim, și nici o navă de război nu îl va amenința (33:21).

În prezent, Ierusalimul este ca un vas de război nepregătit, dar în viitor se va bucura de prada victoriei (33:23). Bolile oamenilor vor fi vindecate și păcatele le vor fi iertate (33:24). Este o viziune care începe să se împlinească odată cu prima venire a lui Isus și va fi consumată la a doua Sa venire. Între timp, Isaia oferă o rugăciune și o promisiune în care să ne încredem (33:2-6).

Isaia 34. Folosind imagini teribile, Isaia proclamă judecata finală a lui Dumnezeu asupra tuturor națiunilor (34:1-4). Ceea ce s-a întâmplat cu Edom în istorie este un semn al acestui lucru (34:5-15). Teritoriul său a fost atât de depopulat încât acum aparține animalelor sălbatice. Distrugerea Edomului va confirma cuvintele lui Isaia și acesta va fi un semn că ceea ce spune Isaia despre viitorul pe termen lung se va împlini (34:16-17).

Isaia 35. În capitolul 34, judecata lui Dumnezeu a transformat lumea într-un deșert, dar în capitolul 35 Dumnezeu promite că

deșertul va înflori din nou (35:1-2). Dumnezeu va reînnoi creația (35:1-7) și își va aduna poporul acasă (35:8-10). Avem o avanpremieră a acestui viitor în lucrarea lui Isus (Luca 7:21-22), dar această promisiune se va împlini în cele din urmă prin reînnoirea tuturor lucrurilor atunci când Isus va reveni în glorie.

Explicarea temei/Concluzii

În toate aceste capitole, accentul pus pe Yahweh este proeminent. El este adevăratul Rege, și nu Ezechia, care era cu siguranță în fundal. Dar, și mai important, împăratul arogant al Asiriei, care își spunea „regele", nu este Rege. Doar Yahweh este Conducătorul lumii; nu există altul. Acest lucru a fost subliniat cu putere în ultima vorbire profetică, ultimul „vai" (33:1), care, spre deosebire de cele anterioare adresate liderilor iudei, era în mod clar adresat asirienilor. Dacă Iuda s-ar încrede în Yahweh, „Regele", la care s-au gândit atât de puțin încât s-au simțit nevoiți să depindă de „trestia frântă" a Egiptului (36:6), acest Rege îl va pune la pământ pe asirian.

Astfel, capitolele 34 și 35 funcționează ca o concluzie recapitulativă a capitolelor 13-33. Ele ne prezintă rezultatele opuse ale încrederii în națiunile umane sau în Yahweh. Sfârșitul națiunilor – reprezentat prin Edom – a fost să devină un pustiu sterp (cap. 34). Dacă ne punem încrederea în resurse umane, acolo vom ajunge și noi.

Pe de altă parte, presupunând că într-adevăr vom fi făcut acest lucru, care este răspunsul lui Yahweh? Să ne lase în soarta noastră? Nu! Dacă ne vom întoarce la El, va transforma deșertul într-o grădină și va face ca un drum larg să treacă prin acea pustietate fără

urme, pe care să putem călători în siguranță spre casă, spre Sion, cetatea lui Dumnezeu (cap. 35; cf. 26:1-4).

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Atunci când ne conducem viața pe baza siguranței pe care lumea pare să ne-o ofere, depindem de fapt de o minciună. Cu toate acestea, se pare că în multe cazuri preferăm minciunile în locul adevărului. De ce?

Întrebarea 2: Noi, oamenii, suntem setați să luăm calea cea mai ușoară, cea mai convenabilă și cea mai puțin costisitoare pentru a ne atinge obiectivele. Cu toate acestea, acest lucru duce adesea la rezultate superficiale și chiar distructive. De ce calea lui Dumnezeu și calea ușoară sunt adesea în contradicție una cu cealaltă?

Întrebarea 3: Una dintre provocările cu care ne confruntăm în zilele noastre este că suntem orbiți de considerente omenești, care ne împiedică să privim realitățile divine. Prin urmare, de multe ori luăm unele decizii sau facem unele legăminte care la final se dovedesc dezastruoase. De exemplu, singurul obiectiv al iudeilor din vremea lui Isaia era să găsească mijloacele prin care să îi învingă pe asirieni. Dar Dumnezeu are alte planuri.

Pe ce ești tentat să te bazezi în afară de Dumnezeu și ce *măsuri* iei atunci când vezi că Dumnezeu nu pare să se grăbească să-ți împlinească așteptările?

Ce ar trebui să fac atunci când Dumnezeu nu lucrează în modul în care mă aștept eu?

Întrebarea 4: Din cartea Isaia înțelegem că puterea impresionantă a lui Dumnezeu de a se înălța pe Sine în istorie este pentru ca popoarele lumii să poată invoca numele Său pentru mântuire (v. 33:10-13). Ce i-ați spune cuiva care, în acest context, pare să își închidă urechile la Dumnezeu?

Întrebarea 5: În ce mod vă inspiră imaginea lui Isaia cu privire la împărăția viitoare? Ce așteptați cel mai mult în viața viitoare și cum vă poate ajuta acest lucru să treceți prin anotimpurile dificile ale vieții?

Aplicație

În circumstanțe schimbătoare, întotdeauna am nevoie ca Domnul să fie stabilitatea mea, dar adesea nu reușesc să mă uit la El **mai întâi.** Adesea, vreau să-mi pun încrederea în cuvântul de mângâiere sau de înțelepciune al altei persoane. Uneori vreau să-mi pun încrederea în resurse, cum ar fi cele financiare. Atunci când inima mea este mai neliniștită, mâna mea, pentru siguranță, vrea să se agațe de toate locurile/lucrurile greșite, în loc să-mi găsesc puterea în încrederea în Domnul.

Nu este acesta adesea și cazul nostru, al tuturor? Atunci când suferința se intensifică, când ne ispitește păcatul sau slujba ne copleșește, nu ne încredem adesea în lucrurile care sunt făcute, în loc să ne încredem în Creatorul nostru?

Aceste capitole din Isaia ne provoacă să ne întoarcem inima neliniștită către Dumnezeu, pentru stabilitate și mântuire. Regele care domnește peste națiuni dorește să domnească și în inima noastră. El ne oferă plinătatea bucuriei în locul mâinilor noastre neîndemânatice și al genunchilor care tremură. El ne oferă cântecul în locul grimasei. Și ne oferă calea sfințeniei în locul păcătoșeniei. El vine să întoarcă ceea ce este cu susul în jos și ne invită să facem parte din planurile și scopurile Sale

Dar mai întâi trebuie să vedem cum Dumnezeu ne blochează (așa cum a făcut cu Iuda) până când nu mai avem unde să ne întoarcem; astfel, ajungem să respingem toate eforturile noastre de a ne cumpăra atacatorii, alergând în schimb cu umilință numai la Dumnezeu pentru mântuire.

Notițe

LECȚIA 7

Isaia, capitolele 36-39

Tema lecției: Poporul lui Dumnezeu este chemat să-și pună încrederea în Domnul, indiferent de circumstanțe.

Introducere/Context

Cu acest fragment din Isaia am ajuns la sfârșitul primului bloc mare de text al cărții. De la capitolul 1 la 39 ne este anunțată judecata prin care Dumnezeu va aduce mântuirea peste poporul Lui. De la capitolul 40 la 66 ne este descris rolul dominant pe care Robul Domnului/Odrasla îl va avea în împlinirea mântuirii lui Israel și a tuturor națiunilor pământului.

Pentru împlinirea planurilor Sale, Dumnezeu îi cheamă pe copiii Lui din orice timp și din orice loc să-și pună încrederea în El. Aceasta este una dintre lecțiile principale pe care le învățăm din viața împăratului Ezechia[1], lecții pe care profetul Isaia ni le prezintă în această secțiune.

Încrederea și ascultarea lui Ezechia de Dumnezeu sunt puse la încercare în diferite contexte din viața lui:

- în fața unui conflict militar (capitolele 36, 37);
- în confruntarea cu o boală, aparent terminală (capitolul 38);
- în contextul unei vizite care-l flatează și îl face să-și compromită valorile (capitolul 39).

[1] Istoria vieții lui ne este prezentată în detaliu în 2 Împ. 18-20 și 2 Cr. 29-33

Prezentarea lecției

Capitolul 36 ne introduce în istoria poporului Israel, începând cu anul al 14-lea al domniei lui Ezechia (anul 701 î.Hr.). Sanherib, împăratul Asiriei, caută să-și croiască culoar de trecere spre sud pentru a cuceri Egiptul. Pentru a realiza acest obiectiv se îndreaptă cu toată puterea înspre Regatul lui Iuda. Cucerește majoritatea cetăților lui Iuda, și, în cele din urmă, trimite doar o parte a armatei lui la porțile Ierusalimului. Mesagerul puterii asiriene prezintă condițiile împăratului, și, în discursul lui, vedem esența încercării în fața căreia se află Ezechia și poporul lui: *„Ce este încrederea aceasta pe care te bizui?”* (36:4)

În *capitolul 37* această întrebare își primește răspunsul în mesajul pe care Isaia îl aduce din partea Domnului. Dumnezeu vede la Ezechia atitudinea lui smerită (37:1) și aude rugăciunea lui (37:16-20). Apoi Domnul își întoarce privirile către Sanherib, iar mesajul adus de Isaia este unul de judecată împotriva acestuia (37:22-29). Judecata lui Dumnezeu vizează mândria și batjocura arătată de asirieni față de Domnul. Îngerul Domnului coboară în tabăra asiriană și aduce moartea, și astfel, mântuirea este dată lui Ezechia și cetății Ierusalimului.

În *capitolul 38* ne este prezentată următoarea încercare din viața lui Ezechia. În jurul vârstei de 40 de ani se îmbolnăvește și este pe moarte. Isaia îi aduce un mesaj din partea Domnului prin care i se cere lui Ezechia să se pregătească de moarte. El se întoarce cu fața la perete – probabil că nu mai putea să se miște sau să meargă în Casa Domnului, așa cum făcuse înainte (37:1) – și se roagă Domnului cu multe lacrimi. Domnul răspunde la rugăciunile lui și promite încă 15 ani de viață pentru Ezechia. După ce primește mesajul din partea Domnului și se însănătoșește, Ezechia compune

unul dintre cele mai frumoase cântece de pe paginile Scripturii (38:10-20).

Vestea despre biruința incredibilă asupra armatei asiriene probabil că se răspândește la toate curțile împărătești ale vremii. Din Babilon, unde se pregătea o putere care să răstoarne supremația Imperiului Asirian, vine la Ierusalim o delegației oficială.

În *capitolul 39* ne este prezentat acest episod din perioada domniei lui Ezechia. Delegația oficială avea menirea de a ratifica alianța lui Iuda cu puterea babiloniană. Ezechia este măgulit de vizită, și în dorința lui de a-și arăta susținerea și încrederea deplină într-o astfel de alianță, caută să-i impresioneze pe delegați afișându-se cu bogățiile lui. Alianțele militare din vremea aceea nu erau o chestiune pur politică, ci aveau implicații religioase profunde raportate la zeitățile puterii protectoare. Ezechia știa prea bine acest lucru din experiența tatălui său, Ahaz (vezi 2 Cronici 28:16-27). Prin această alianță, Ezechia deschide implicit „ușa idolatriei". Atitudinea lui nu este pe placul Domnului, care îl confruntă prin mesajul trimis prin profetul Isaia. Iar la acest mesaj, Ezechia răspunde cu un egoism dezamăgitor.

Explicarea temei/Concluzii

Problema încrederii în Domnul, pe care Rabșache o adresează lui Ezechia (în 36:4, 7, 9), este întrebarea la care poporul lui Dumnezeu este chemat să răspundă. În alte cuvinte: ***Este Dumnezeul lui Israel vrednic de încredere***? Aceasta este întrebarea care a fost ridicată în istorie încă de la începutul creației, sub altă formă: „Oare a zis Dumnezeu ...?" (Geneza 3:1) Îndoiala și lipsa încrederii în caracterul și planul lui Dumnezeu sunt probleme pe care copiii lui Dumnezeu le întâmpină și astăzi.

Dumnezeu este la lucru în viața copiilor Lui și El ne cheamă să ne punem încrederea și să ascultăm de El indiferent de contextul în care ne aflăm. Pe măsură ce Îl ascultăm și Îl urmăm tot mai mult pe Domnul, vom experimenta tot mai mult puterea și grija Lui.

Fie că e vorba de situații pe care nu le putem controla și ne simțim în nesiguranță, fie că e vorba de probleme de sănătate, fie că e vorba de situații în care ne merge bine și suntem căutați și apreciați de oameni, noi, copiii Lui, suntem chemați să ne bazăm pe ajutorul și călăuzirea Domnului.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Există în viața ta (familie, profesie, biserică, vecini) situații conflictuale care te fac să te simți în nesiguranță sau chiar să dezvolți anxietate? Care este sursa acestor conflicte? Cum ar putea încrederea ta în Domnul să te ajute să depășești aceste situații și să ai pace în inimă?

Întrebarea 2: Un context de boală întotdeauna aduce o presiune asupra vieții noastre. Ne este greu să ne punem încrederea în Domnul atunci când ne pierdem sănătatea, noi sau cei dragi de lângă noi. Ce faci când Dumnezeu nu aduce un răspuns pozitiv la rugăciunea ta prin care ceri sănătate? În ce fel este afectată ascultarea ta de El atunci când treci prin boală?

Întrebarea 3: În discursul lui Rabșache, acesta aduce în discuție voia Domnului (36:10), referindu-se la faptul că cetățile lui Iuda cucerite de asirieni au căzut prin „voia Domnului".

Totuși, dacă este adevărată această afirmație, ce a făcut ca „voia Domnului" manifestată până acum prin asirieni să se schimbe când vobim despre cetatea Ierusalimului?

Isaia îl confruntă pe Ezechia pentru îngâmfarea manifestată cu ocazia vizitei delegației babiloniene. Răspunsul lui Ezechia față de acest mesaj de judecată este surprinzător. El nu se pocăiește de mândria lui și nu strigă către Domnul pentru îndurare, așa cum a făcut-o altădată, ci adoptă o atitudine de resemnare față de mesajul profetului.

Întrebarea 4: Oare ce l-a făcut pe Ezechia să adopte această atitudine de resemnare? Există resemnare în viața ta față de anumite lucruri rele sau situații păcătoase? Ce te împiedică să acționezi pentru schimbare?

Aplicație

Încrederea noastră în Domnul este încercată atunci când ne sunt luate lucrurile care ne fac viața mai ușoară.

Dacă îți pui încrederea în bani ca să te simți în siguranță, vei fi foarte tulburat dacă ajungi în situația în care pierzi bani.

Dacă îți pui încrederea în sănătate ca să te bucuri de o viață bună, vei fi copleșit dacă ajungi în situația să-ți pierzi sănătatea.

Dacă îți pui încrederea în relații sau în poziție socială pentru a te simți valoros și respectat, vei fi foarte șocat atunci când oameni te critică sau chiar îți întorc spatele.

Ascultă-L pe Domnul și urmează-L pe El și poruncile Lui indiferent de ceea ce ai pierdut și indiferent de felul în care te simți astăzi în raport cu cei de lângă tine!

Roagă-te lui Dumnezeu să-ți dea pacea și bucuria Lui indiferent de circumstanțele în care te afli!

Notițe:

LECȚIA 8

Isaia, capitolele 40-44

Tema lecției: Adevărata eliberare o poate oferi doar Robul Domnului

Introducere/Context

Ultimul verset din capitolul 39 al cărții Isaia se încheie cu cuvintele lui Ezechia „măcar în timpul vieții mele va fi pace și liniște". Deși vorbesc despre pace, de fapt aceste cuvinte prevestesc furtuna, pedeapsa vestită de Dumnezeu (39:6-7).

Capitolul 40 ne mută în mijlocul unor evenimente care urmau să se împlinească 170 de ani mai târziu. Din punct de vedere istoric, pasul care urmează capitolului 39 este blestemul desființării naționale – adică exilul – însă focalizarea cărții se schimbă în mod abrupt din vremea Ierusalimului din secolul VIII î.Cr., într-un viitor îndepărtat, la exilul babilonian și într-un viitor nespecificat.

Prezentarea lecției

Dacă primele 39 de capitole ale cărții par o uriașă pată de întuneric care descrie vinovăția poporului și pedeapsa lui Dumnezeu, nuanțată cu doar câteva pete de lumină ce apar în mod inexplicabil, începând cu capitolul 40 și până la finalul cărții apare o uriașă pată de lumină, abundând în mesajul îndurării lui Dumnezeu. Poporul lui Dumnezeu experimenta rezultatele multor ani de persistență în a face exact ceea ce au jurat prin legământ că nu vor face. În lumina acestui fapt, ceea ce le spune Dumnezeu este șocant: „Vorbiți bine

Ierusalimului ... că robia lui s-a sfârșit, ... nelegiuirea lui este ispășită.”

Capitolul 40 începe prezentându-L pe Dumnezeu întorcându-Se cu poporul Său din exil, pentru că Dumnezeu este răspunsul la nevoile și problemele poporului Său. Puterea acestui Dumnezeu de a crea și a susține viața pe planeta Pământ este dincolo de toate măsurătorile omenești (mâna, palma, cumpăna, amintite în cap. 40:12): „Iată Dumnezeul vostru!”. Astfel, cel mai naiv comportament al nostru ar fi de a judeca în funcție de ceea ce vedem sau credem că înțelegem, dat fiind faptul că avem de-a face cu puterea nelimitată și dragostea incomparabilă a lui Dumnezeu.

Daca am fi întrebați când au fost împlinite aceste profeții, am putea spune că un grad de împlinire este întoarcerea din exil în urma decretului lui Cirus, împăratul Persiei. Dar adevăratul exil și problemele sale spirituale rămân nerezolvate timp de aproape cinci secole, până când o voce s-a auzit în deșert: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!“ (40:3). Doar în Cristos toate aceste promisiuni își găsesc împlinirea finală.

Dacă, însă, Domnul este sursa puterii rămășitei credincioase din poporul Israel, cum rămâne cu națiunile care nu sunt în legământ cu El și care se bazează doar pe idolii lor ineficienți? Aceasta este problema cu care tot pământul este chemat la judecată în capitolul 41:1. Națiunile idolatre intră în panică la auzul veștilor despre cuceritorul care mătură pământul cu victoriile sale (41:2), deoarece dacă te bazezi pe idoli, te ai doar pe tine însuți, pentru că tu ești creatorul lor.

Prin contrast, Israel a fost creat de Dumnezeu ca un popor unic, iar El este sursa a tot ce are nevoie Israel pentru a supraviețui și

prospera. Idolii nu pot face nimic pentru că aceștia nu sunt nimic (41:24), însă Dumnezeu nu este mulțumit să lase majoritatea creației umane să zacă în această condiție fără speranță. Capitolul 42 ne prezintă soluția: „Iată Robul Meu", care va vesti dreptatea, va aduce speranța și mântuirea.

Astfel, legământul lui Dumnezeu va fi extins la toate națiunile prin lucrarea Robului, pe măsură ce El devine Lumina neamurilor. Întunericul idolatriei va fi în sfârșit eclipsat de lumina Domnului, și toată lumea va fi întoarsă „pe dos" de viața nouă și puterea transformatoare a lui Dumnezeu, mărețul Salvator. Însă această veste ne îndreaptă atenția și asupra lui Israel a cărui orbire spirituală și surzire l-a descalificat de la rolul de a vorbi pentru Dumnezeu și a demonstra gloria Lui.

Expunerea păcatului și a originii acestuia sunt întotdeauna primii pași ai lui Dumnezeu spre reînnoirea spirituală a poporului Său. Dincolo de judecată, fie că este vorba de exilul poporului Israel, fie de purtarea pe cruce de către Robul Său a mâniei Lui pentru păcatele noastre, scopul lui Dumnezeu a fost și este întotdeauna eliberarea și reînnoirea.

Observând cum se descrie Dumnezeu în 43:1 și 43:3, realizăm că eliberarea și înnoirea sunt posibile doar datorită a cine este El. Însăși esența naturii Sale garantează intervenția Sa salvatoare. În 43:16-17 Israel este chemat să privească înapoi la eliberarea din Egipt pentru a găsi încredere în eliberarea din exilul babilonian. Însă dincolo de exilul și exodul babilonian, Dumnezeu promite „lucruri noi" în 42:9, iar acestea ne duc cu gândul la faptul că exilul este încheiat pe deplin odată cu venirea lui Mesia și terminarea lucrării Sale. Doar acestea asigură adevăratul exod, eliberarea poporului Noului Legământ în fața dreptei mânii și judecăți a lui Dumnezeu.

Întorcându-ne însă la relația cu Israel, care presupunea și dimensiunea preoției, acesta eșuând în împlinirea chemării sale de a sluji lui Dumnezeu ca martor și preot în fața celorlalte popoare, era oare Dumnezeu mulțumit cu o relație în care să nu existe nici un strop de reciprocitate? Cu siguranță că nu. Tocmai de aceea Dumnezeu Însuși trebuia să opereze o schimbare radicală în inima lui Israel. Nu era suficient ca Dumnezeu să locuiască în Cort sau în Templu, ci trebuia să vină să locuiască în inima fiecărui individ din poporul Său.

Astfel, în capitolul 44, binecuvântarea este identificată ca o revărsare a Duhului prin care noi, toți, am devenit un lăcaș sfânt al lui Dumnezeu. Trebuie să ne reamintim că Isaia spune aceste lucruri cu peste 100 de ani înaintea exilului babilonian, în speranța că poporul își va veni în fire și își va înțelege nebunia. De aceea, în 44:9-22 Dumnezeu reia subiectul idolatriei, comparându-se pe Sine cu idolii neamurilor, versetul 21 definind atât pe adevăratul Mântuitor, cât și adevărata mântuire. Dumnezeu vestește dinainte atât robia cât și eliberarea, pentru ca atunci când ele vor avea loc, poporul să știe că în spatele a tot ce s-a întâmplat este Domnul.

Explicarea temei/Concluzii

În concluzie, este important să reținem faptul că între prevestirea robiei și a exodului, a rezidirii Ierusalimului și a Templului prin mijlocirea lui Cirus, Isaia introduce aspectul mântuirii care întrece cu mult în valoare exodul babilonian, și fără de care, acest exod își pierde sensul. Secole mai târziu, celor care erau demult întorși din robia babiloniană fără ca aceasta să le fi adus odihna, care n-au înțeles că mântuirea este mai de preț decât o țară cu binecuvântările ei materiale, Domnul Isus a continuat să le adreseze chemarea lui

Dumnezeu: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și *Eu* vă voi da odihna” (Mat. 11:28).

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Ce spune despre Dumnezeu faptul că El începe să pregătească inima poporului Său cu mai bine de 100 de ani înainte de exil?

Întrebarea 2: În 40:6 Dumnezeu afirmă că „orice făptură este ca iarba...” În situația noastră, mai este oare important să știm aceasta? Care sunt lucrările mâinii omului (41:29) care amenință astăzi încrederea noastră în Dumnezeu și care sunt forțele spirituale din spatele lor?

Întrebarea 3: Valul istoriei pare să-i prindă pe toți, împreună, la un moment dat (vezi conflictele din Ucraina, Gaza, și altele). Care este totuși, diferența dintre cei care sunt ai Lui si cei care nu sunt?

Întrebarea 4: În ce va consta lucrarea Robului Domnului? Ce anume din lucrarea Lui a fost transferată Bisericii Sale și cum trebuie să o împlinim în contextul în care ne-a așezat Dumnezeu?

Aplicație Privind în jur, nu îți este greu să vezi cum se strânge șurubul pe toate planurile, în toate țările, în întreaga lume. Și, cu toate acestea, puțini sunt aceia care recunosc mâna lui Dumnezeu în spatele evenimentelor istoriei. Acei puțini ar trebui să fim noi, Biserica Lui, poporul Lui. Deși nu mai suntem o națiune între națiuni, ci un popor împrăștiat în mijlocul popoarelor, promisiunile lui Dumnezeu sunt la fel de actuale și pentru noi, ca și pentru Israel. Ca în vremea lui Isaia, aceste promisiuni sunt ancorate nu în performanțele tale, ci în Numele scumpului Său Fiu. Având un astfel de Dumnezeu și astfel de promisiuni din partea Lui, bucură-te de acea pace care întrece orice pricepere, de pacea Lui, chiar în mijlocul unei lumi tulburate.

Notițe:

LECȚIA 9

Isaia, capitolele 45-49

Tema lecției: Dumnezeu ghidează istoria pentru împlinirea planului Său.

Introducere/Context

Începând cu *capitolul 40* suntem în a doua secțiune majoră a cărții. În această secțiune, Dumnezeu oferă soluții poporului care se află într-o situație critică, atât politic (din cauza exilului), cât și spiritual (datorită idolatriei).

Mâna lui Dumnezeu este atât de puternică încât planul Lui va fi dus la îndeplinire de Cir, un împărat care nu e din poporul Său. Acest lucru este în concordanță cu înțelegerea lui Isaia că Dumnezeu ridică împărății și conducători păgâni, Asiria, Babilonul și mai apoi Imperiul Medo-Persan, pentru a-Și îndeplini scopurile suverane în guvernarea națiunilor. El este Creatorul și Susținătorul tuturor, Dumnezeul cel atotputernic, Regele regilor și Domnul domnilor (vezi 1 Tim. 6:15–16). De aceea El spune: „*Nu există Dumnezeu în afară de Mine… căci Eu sunt Dumnezeu și nu există altul*” (45:21–22). Întreaga secțiune reafirmă scopul lui Dumnezeu: să ducă mântuirea la toate popoarele pentru ca ele să I se închine doar Lui.

Prezentarea lecției

În *capitolul 45* Isaia ne spune că Domnul îl va folosi pe Cir pentru a-Și duce la împlinire planul cu privire la poporul Său (un lucru

greu de acceptat pentru evrei). Apoi, capitolul mai conține 2 mesaje profetice introduse prin aceeași expresie „așa vorbește Domnul” (v. 14 și 18). În versetele 14-17, Domnul le spune că planul Său de salvare se va adresa și altor popoare, iar în versetele 18-24, Isaia ne spune că Dumnezeu dorește să Se descopere tuturor oamenilor și pentru toți există aceeași soluție: întoarcerea la El.

Capitolul 46 ne arată că doar Dumnezeu guvernează istoria, El este singurul Dumnezeu adevărat, El este același de la începutul istoriei. El nu poate fi asemănat cu idolii oamenilor. Suntem din nou puși în fața provocării lui Ahaz din cap. 7: În cine ne încredem? Pe ce se sprijină credința noastră?

Capitolul 47 este un poem ironic la adresa Babilonului, foarte asemănător cu Apocalipsa cap. 18. Imperiul babilonian s-a hrănit cu iluzia veșniciei, s-a bazat pe puterea ce o avea și credea că lui i se cuvin toate. A abuzat și de Israel crezând că va fi un imperiu durabil. Dar Domnul i-a prevestit sfîrșitul și l-a judecat pentru toate faptele lui.

În *capitolul 48* vedem că Domnul știe că Israel e un popor încăpățânat, e neascultător și împotrivitor în ciuda tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut în mijlocul lor de-a lungul timpului. Domnul le mai acordă șanse, face totul pentru ca ei să-și întoarcă fața spre El, să se pocăiască și să vorbească și altor popoare arătând cine este Domnul lor. De aceea ei trebuie să iasă din Babilon și să ducă vestea în toată lumea.

În *capitolul 49* este reintrodus în scenă Robul Domnului, prezentat ca fiind o resursă ascunsă a lui Dumnezeu, săgeata Lui de preţ, pe care o ocroteşte. Mesia este pus să fie Mântuitorul întregii omeniri, nu doar al evreilor, ci şi al Neamurilor (49:1-6). El este sub grija lui Dumnezeu, este Lumina Neamurilor (7-8, 9-13). Domnul,

Răscumpărătorul, nu își uită poporul, chiar dacă Israel așa gândește, uneori (49:14-17, 18-25).

Explicarea temei/Concluzii

De-a lungul primelor 39 de capitole din carte, Dumnezeu afirmă de mai multe ori (mai ales cu privire la Ahaz și Ezechia) că a coordonat popoarele din jur și imperiile pentru a-și împlini planul cu poporul Său. Din dragoste pentru poporul Său, aduce popoare ca să-i asuprească, dar îi și scapă (vezi episodul din cap. 37).

Acum, în acetse capitole, Dumnezeu trece mai departe pentru a ne arăta că toate lucrurile sunt orchestrate în conformitate cu planul Său. El vorbește despre evenimente care se vor întâmpla mult mai târziu, atunci când poporul Său va fi mutat în Babilon. Acum aflăm că Cir va apărea pe scena istoriei pentru a fi parte din planul lui Dumnezeu pentru poporul Său (vezi 45:1 și 45:13)

Domnul nu lasă nimic la voia întâmplării: *Eu am vestit de la început ce are să se întâmple şi cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: Hotărârile Mele vor rămâne în picioare şi Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea*. (46:16).

În finalul acestui paragraf este introdus în scenă Robul Domnului, cel care va veni ca să împlinească planul lui Dumnezeu nu doar cu privire la Israel ci cu privire la toate neamurile acestui pământ. Împlinirea profeției cu privire la Robul Domnului – profeție care va fi detaliată în capitolele următoare – este încă o dovadă că Dumnezeul nostru este suveran asupra istoriei.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: În acest paragraf vedem că Dumnezeu s-a folosit de Cir pentru împlinirea planului Său. Dacă știi vreun exemplu similar din timpurile noastre istorisește-l celor din grup (poate fi în legătură cu viața ta sau a altora). Ce scop/scopuri a avut Dumnezeu în situațiile relatate de tine?

Întrebarea 2: Care sunt atributele lui Dumnezeu accentuate în acest fragment? Enumerați-le împreună! Care dintre ele te ajută ca să ai pace și liniște în vremuri grele?

Întrebarea 3: În textul nostru, cei din Babilon sunt mustrați în primul rând pentru mândria lor. Astăzi, pentru noi, care sunt sursele mândriei, consecințele mândriei și soluțiile pentru a scăpa de acest păcat?

Întrebarea 4: Idolii au fost o prezență permanentă în viața poporului Lui Dumnezeu, fiind în concurență cu adevăratul Dumnezeu. Ce forme iau idolii astăzi? Cum te păzești ca ei să nu ia locul lui Dumnezeu în inima ta?

Întrebarea 5: Isaia anunță venirea lui Mesia în mijlocul poporului evreu, dar pentru noi e evident că are aspecte privitoare și la a doua Lui venire. Știm că majoritatea evreilor acum două mii de ani aveau așteptări eronate cu privire la Mesia și venirea Lui (cu toate că aveau la îndemână profețiile).

Care crezi că sunt așteptările eronate ale creștinilor cu privire la cea de a doua venire a lui Mesia? Cum poți să te păzești de extremele din ziua de azi: indiferența față de revenirea Lui și preocuparea excesivă de a cunoaște „lucruri ascunse" cu privire la a doua Lui venire?

Aplicație

Trăim într-o perioadă a istoriei în care preocuparea din partea multor oameni (urmași ai lui Hristos sau nu) este finalul lumii, vremurile apocaliptice. Mulți dintre cei care susțin că sunt urmași ai lui Hristos se focalizează pe semnele care prevestesc finalul istoriei, pe modul în care vor decurge lucrurile înainte de venirea lui Mesia. Orice eveniment din lumea aceasta e interpretat prin lentila pe care fiecare o are cu privire la sfârșitul istoriei. Mulți și-au permis să prezică date exacte sau suficient de exacte (care nu s-au adeverit, dar susținătorii lor au venit cu alte explicații).

Totuși Domnul Isus spune: *Despre ziua aceea şi despre ceasul acela nu ştie nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl*. (Matei 24.36).

Mulți caută cu înfrigurare toate mesajele legate de sfârșitul acestei lumi. Sunt oameni care iau decizii radicale pentru ei și pentru cei din apropierea lor, decizii bazate pe dorința lor de a fi feriți de relele care se pot întâmpla la vremea sfârșitului. Domnul ne spune în Matei 25:1-13 că este important să fim pregătiți pentru revenirea lui Mesia, așa cum evreilor Isaia le spusese să se pregătească pentru prima Lui venire. Pregătirea înseamnă cunoașterea caracterului Lui Dumnezeu, a planului Său cu privire la oameni, dar și participarea activă în împlinirea planului până la venirea lui Mesia.

Notițe:

LECTIA 10

Isaia, capitolele 50-55

Tema*:* Suferințele Robului Domnului aduc speranța mântuirii

Introducere/Context

Slujirea lui Isaia a început cu o viziune asupra Dumnezeului Cel sfânt. Pe un fundal de conflict și frică, Isaia promite că Dumnezeu va aduce într-o zi lumină și speranță. Isaia a profețit căderea Babilonului și a îndemnat poporul lui Iuda să aibă încredere în Dumnezeu. Dumnezeu a salvat Ierusalimul și pe regele Ezechia de armata asiriană. Privind înainte la orizontul istoric în care seminția lui Iuda va fi dusă în exil, Isaia a descris ziua în care Dumnezeu va veni să-și elibereze poporul și cântecul de bucurie care însoțește aceea zi.

Prezentarea lecției

În *capitolul 50* este prezentat Dumnezeu care își cheamă poporul la o conștientizare a păcatelor și fărădelegilor care au dus la pedepsirea acestuia. Dumnezeu condamnă lipsa de reacție a poporului la „chemarea la pocăință" lansată de El în nenumărate rânduri. Însă tot Domnul le spune că ceea ce experimentau ei în momentul de față nu era spre nimicire totală, ci spre deșteptare, pentru a vedea nădejdea ce le-a fost vestită încă de la început prin Avraam *(capitolul 51).*

De fapt, Dumnezeu încearcă să-și pregătească poporul pentru renuntarea la neprihănirea proprie, ca apoi să le arate că adevărata

neprihănire se capătă în același mod în care ea a fost dată și lui Avraam, adică „prin credință”. Pentru ca această neprihanire să vină, este adus în prim plan „Robul Domnului” adică Mesia.

Mesia este prezentat în *capitolul 52* ca fiind „braț al Domnului” care se descoperă înaintea tuturor neamurilor, și astfel *toate neamurile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru* (52:10). Deși profetul Isaia vestește prin inspirație divină eliberarea de sub robia babiloniană din timpul domniei lui Cir (52:11-12), totuși punctul focal al atenției profetului cade pe eliberarea de sub robia păcatului, care va veni prin suferintele Robului Domnului pentru popor. Profetul Isaia anticipează în ultimele 2 versete ale capitolului 52 umilirea și înalțarea Servului.

Capitolul 53 reprezintă, dintr-un anumit punct de vedere, punctul culminant al istoriei Bibliei. Aici ne este descrisă dragostea lui Dumnezeu pentru omenire și soluția salvatoare pentru eliberarea ei de sub robia păcatului. Acest fragment împarte lumea în două: *piatra din capul unghiului care pentru unii este o temelie puternică, dacă se sprijina pe ea, iar pentru alții o pricină de împiedicare și cădere* (cap. 28:16). Este fragmentul cel mai citat de către apostoli în Noul Testament, iar detaliile acoperă lucrarea lui Hristos în ceea ce privește moartea Sa substitutivă, îngroparea Sa, învierea Sa, mântuirea păcătoșilor, mijlocirea Sa și împărăția Sa.

Profetul prevestește în acest fragment că Robul/Slujitorul:

- nu va fi recunoscut de ai Săi la prima Sa venire;
- se va ivi în condiții umile și nu va purta nici una dintre mărcile specifice regalității;
- omenirea îl va urî și îl va respinge;

- va purta povara păcatelor oamenilor;
- va suferi pedeapsa pentru a ne câștiga pacea cu Dumnezeu;
- va îndura rușinea, fiind dus ca un miel la sacrificat;
- va îndura loviturile cauzatoare de moarte, iar suferința Lui avea să aducă mântuirea de păcate a celor pentru care a murit.

Expresia „Domnul a găsit cu cale" arată soluția și voia lui Dumnezeu ca fiind împlinite în Isus Hristos, „jertfa pentru vină". Dar la finalul calvarului, Robul Domnului avea să vadă „înviorarea", având să învie din morți pentru a trăi ca să domnească în veci, și să vedea „sămânța de urmași" și împlinirea planului lui Dumnezeu – acela ca noi să fim declarați drepți prin jertfa Sa unică.

În *capitolul 54,* Dumnezeu rostește o promisiune copleșitoare, și anume: odată ce nelegiuirea noastră, a tuturor, a căzut asupra Robului Domnului, pot să se mute munții, dar dragostea lui Dumnezeu nu se va muta de la noi; poporul lui Dumnezeu se va extinde (54:1-3), oamenii lui Dumnezeu își vor uita rușinea (54:4-8), poporul lui Dumnezeu nu va mai fi judecat niciodată (54:9-10), poporul lui Dumnezeu va fi în siguranță (54:11-17). Noul Israel - care va curpinde și neamurile - va fi sub domnia Mielului, iar primejdia și incertitudinea nu vor mai exista. Acest lucru se întâmplă deoarece Dumnezeu nu își anulează promisiunea făcută poporului său prin Avraam (a fost doar comutată pe Biserică, Noul Israel).

În *capitolul 55* ni se prezintă invitația de a ne bucura de rodul triumfului lui Mesia. Isaia ne cheamă să ne întoarcem de la căile noastre rele și nesatisfăcătoare și să găsim adevărata satisfacție în Dumnezeu (55:1-7). Aceasta este chemarea care ne vine astăzi prin

Evanghelie. Cuvântul lui Dumnezeu va culege roadele în timpul secerișului (55:8-11). Chiar și lumea creată ce ne înconjoară va fi cuprinsă în mântuirea omenirii (55:12-13; vezi și Rom. 8:19-21).

Explicarea temei/Concluzii

Sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu cer condamnarea și pedepsirea păcatului (Romani 1:18: *Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor*). Totuși, bunătatea și dragostea lui Dumnezeu ne pun înainte șansa reconcilierii cu El. Dar ce speranță poate exista atunci când vinovăția noastră întâlnește dreptatea lui Dumnezeu? Răspunsul vine prin gura profetului Isaia: *Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, şi prin rănile Lui suntem tămăduiți*. (53:5) Ce afirmație îmbucurătoare!

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre (1 Ioan 4:9, 10).

Ca să înțelegem dragostea lui Dumnezeu trebuie prima dată să înțelegem dreptatea și sfințenia Lui care se manifestă până acolo că a dat pe singurul Său Fiu drept jertfă pentru păcatele noastre. Acest lucru Îl face pe Dumnezeu să afirme: *Izbucneşte în strigăte de bucurie si veselie… căci Domnul este numele Lui şi Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel. El se numeşte Dumnezeul întregului pământ* (54:1). Prețul păcatului a fost plătit de Fiul Său, astfel împlinindu-se planul desăvârșit al lui

Dumnezeu, și anume acela de a avea un popor sfânt care să-I slujească.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Ce atitudine trebuie să avem față de păcat în fața suferințelor Robului Domnului? Cum ne influențează viața noastră?

Întrebarea 2: Ce a însemnat pentru Isus să cunoască sfârșitul lucrării Lui, având în vedere suferința prin care a trecut (53:11)? Cum ne ajută exemplul Lui atunci când îndurăm suferință sau greutăți pe parcursul vieții de credință (vezi Evrei 12:1-2)?

Întrebarea 3: Făgăduințele lui Dumnezeu de a ne binecuvânta și de a ne oferi siguranță nu înseamnă că nu vom suferi niciodată și nu vom avea împotriviri. Gândiți-vă la unii oameni pe care îi cunoașteți și care, prin harul lui Dumnezeu, au ieșit victorioși în ciuda diferitelor probleme și împotriviri în viață. Care crezi că este secretul lor?

Întrebarea 4: Isus a trebuit să poarte pedeapsa pentru păcatele, nelegiuirea și fărădelegile noastre. De ce nu poate Dumnezeu să ignore păcatul?

Întrebarea 5: În ce fel ai experimentat adevărul că mânia lui Dumnezeu ține o clipă, însă îndurarea Lui, o viață întreagă?

Aplicație

Legea Lui Dumnezeu a fost pusă în inima noastră, dar noi oamenii, și astăzi, la fel ca poporul Israel în vechime, încercăm să o împlinim printr-o neprihănire a noastră ascunsă sub masca religiozității. De multe ori înlocuim neprihănirea pe care ne-o dă Hristos (prin mărturisirea cu gura, declarând că Isus a murit pentru păcatele noastre) cu tradiția, moralismul, compensarea, obiceiurile religioase, activismul religios, lucruri care atrag mânia și pedeapsa Lui Dumnezeu (vezi Romani 1:18-19).

Aceste lucruri ne pot împiedica să vedem soluția salvatoare, și anume jertfa lui Hristos. De aceea, Dumnezeu ne trece de multe ori prin suferință ca să ne refocalizeze atenția asupra jertfei Fiului Său de la Calvar și să ne readucă aminte de faptul că prin credință ne-a scos de sub robia păcatului.

Notițe:

LECȚIA 11

Isaia, capitolele 56-59

Tema lecției: Deși este oferită tuturor, mântuirea lui Dumnezeu o poate avea numai cel ce se pocăiește de păcatul lui

Introducere/Context

Promisiunile din capitolul 55 nu se concentrează doar pe aducerea unei mulțimi de noi credincioși într-o relație de legământ cu Dumnezeu prin pocăință și iertarea păcatelor. Ele vorbesc și despre o înnoire a întregii ordini create, pe măsură ce oamenii lui Dumnezeu sunt conduși într-o lume nouă, și despre restaurarea a tot ce a fost pierdut în Eden.

Prezentarea lecției

Încă din primele versete avem de-a face cu consecințele uimitoare ale lucrării Robului și a vastei oferte a Evangheliei: ușa este deschisă unei relații de legământ și străinului și famenului, nu doar exilaților lui Israel (56:4-7). Cei care au fost excluși de legea Vechiului Testament (Deut. 23:1) sunt bineveniți datorită lucrării Robului.

Conducătorii lui Israel sunt descriși din punct de vedere spiritual ca fiind orbi spiritual ce își urmăresc avantajele proprii, iar relele ce urmează închinării la idoli au umplut pământul (56:9-57:13). Dumnezeu pune sub acuzare atitudinile și acțiunile poporului Său (57:3-9 și îi avertizează că idolii lor nu vor fi în stare să îi păzească

de judecata Lui (57:13). Doar cei care se încred în El vor moșteni pământul și se vor închina în templul Său.

Începând cu *capitolul 58,* plângerea poporului referitoare la aparentul dezinteres al lui Dumnezeu față de ei e reiterată (paralela între 40:27 și 58:3), iar Dumnezeu confirmă că nu mâna Lui este prea scurtă, ci atitudinea lui Israel este greșită. Nu la Domnul e problema, ci la Israel! Strigătul ritualurilor religioase nu se ridică la Dumnezeu, indiferent cât de costisitoare ar fi, ci doar strigătul ascultării noastre de Dumnezeu este auzit de El. Ascultarea noastră de El stă în păzirea poruncilor Lui, punând capăt păcatului, recunoscând că prin păcat întristăm fața lui Dumnezeu. Numai atunci *„lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede, ... Atunci tu vei chema și Domnul va răspunde: „Iată-Mă”* (58:8-9).

Așadar, deși există acuzația că Dumnezeu nu face nimic pentru a îi ajuta pe cei care sunt ai Lui (58:3) știm că El nu este lipsit de putere și nici nu e surd la strigătul lor. Problema însă este nedreptatea lor, care ascunde fața lui Dumnezeu ca un nor gros și-L împiedică să asculte. Acest fapt reclamă o chemare la pocăință, lucru exprimat și recunoscut cel puțin de câțiva dintre ascultătorii lui Isaia (58:12). Adevărata pocăință întotdeauna acceptă situația așa cum o vede Dumnezeu, fără scuze sau contestații. Din păcate, nu asistăm la pocăința națională sperată de Isaia, ci doar a unei rămășițe.

Capitolul 59 descrie în detalii grafice păcatele care i-au separat pe oameni de Dumnezeu și au încetinit eliberarea. Domnul nu-l poate ajuta pe cel care comite în mod premeditat răul, găsindu-și plăcerea în el și grăbindu-se să-l facă (59:3-8). În locul luminii, vindecării și rodniciei produse de neprihănire (58:8; 10-12), nelegiuirile lor au dus la întuneric și poticniri.

Identificându-se el însuși cu poporul său, Isaia mărturisește păcatele lor, degradarea și nenorocirile care au rezultat (59:12-14). Văzând ca nu e nimeni să mijlocească, Domnul Însuși acționează pentru a aduce salvarea. El promite un Răscumpărător pentru aceia care se pocăiesc de păcatele lor și anunță un legământ veșnic în care Duhul Său și cuvintele Sale nu se vor îndepărta de poporul Său.

Explicarea temei/Concluzii

Minunea mântuirii lui Dumnezeu constă în faptul că ea vine peste cel trudit și împovărat, cel sărac în duh, nu peste cel care se crede destul de puternic ca să se descurce singur. Însă, atunci când ne încăpățânăm să trăim o viață dublă, când continuăm să ne amăgim cu ritualul nostru religios, când, în ciuda păcatelor noastre care pun un zid de despărțire între noi și Dumnezeu, continuăm să încercăm să-L întâlnim pe Dumnezeu pe calea fățărniciei, ne vom întreba: „La ce ne folosește să postim dacă Tu nu vezi?" (cap. 58:3).

Dacă ne întoarcem însă de la păcatele noastre, Domnul ne va curăți inima prin sângele Fiului Său și va coborî să locuiască în noi prin Duhul Său cel Sfânt (cap. 59:21). Atunci Îl vom vedea pe Dumnezeu lucrând în noi și împlinind tot ceea ce noi înșine n-am putut face. Pocăința nu trebuie confundată cu realizările noastre. Ea este acea deschidere spre Dumnezeu care face posibilă lucrarea Lui în noi.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: În locul unei descendențe religioase sau a unei apartenențe naționale, ce consideră Dumnezeu esențial pentru ca cineva să fie parte din poporul Său?

Întrebarea 2: Cum ai defini tu pocăința?

Întrebarea 3: Ce relație există între credința în Isus Hristos și pocăință?

Întrebarea 4: Cum încercau iudeii să câștige atenția și favoarea lui Dumnezeu (vezi cap. 58)? Care sunt aspectele importante ignorate în practicile lor înspre care Dumnezeu le îndreaptă atenția?

Întrebarea 4: Descrie în cuvintele tale cum îți poți exprima loialitatea și onoarea față de Dumnezeu și dragostea pentru cei din jur, într-un mod plăcut Lui.

Aplicație

Înainte ca Domnul să poată revărsa peste noi binecuvântarea promisă, noi trebuie să fim gata să facem trei lucruri:

1. *Cât depinde de noi, să trăim în pace cu toți oamenii.*
   „Dezleagă lanțurile răutății, deznodă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug" va fi posibil numai dacă ne vom îmbrăca cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe și cu îndelungă răbdare.
2. *Să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta şi adevărul.*
   Într-o lume care adună ca să risipească în plăcerile ei, trebuie să învățăm să împărțim pâinea cu cel flămând, să aducem în casa noastră pe cei fără adăpost, să îmbrăcăm pe cel fără haine, dacă vrem ca atunci când noi Îl chemăm, Domnul să zică „Iată-Mă!"
3. *Să învățăm să-L cinstim pe Dumnezeu și cu inima, nu numai cu buzele*. Să încetăm să mai construim religii ale „farfuriilor curățite" numai pe dinafară și ale „mormintelor văruite". Să trăim o viață vindecată în care orice facem, să facem ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni.

Notițe:

LECȚIA 12

Isaia, capitolele 60-66

Tema lecției: Slava Domnului va fi văzută și vestită printre toate neamurile pentru ca orice făptură să se închine înaintea Lui!

Introducere/Context

Ultimele capitolele ale cărții lui Isaia ne îndreaptă privirile înainte în timp, înspre un viitor glorios. Dacă începutul cărții ne pune înainte păcatele poporului lui Dumnezeu și durerea unui Tată necinstit de copiii Lui, finalul cărții ne descrie un popor de „oameni neprihăniți" (60:21), o „sămânță binecuvântată" (61:9), un „Popor sfânt, Răscumpărați ai Domnului" (62:12).

Odată ce păcatul este îndepărtat din mijlocul poporului lui Dumnezeu prin lucrarea Robului Domnului (40-55), slava Domnului coboară peste poporul Lui și se manifestă din plin peste toate neamurile. Prezența slavei Domnului se va manifestat prin:

- lumina prezenței Lui (60:19);
- bucurie veșnică (61:7);
- pace și dreptate între oameni;
- bogății care vor fi aduse în cetatea Domnului;
- un nume nou dat cetății care va fi onorat de toți împărații lumii (62:3)

Pe parcursul acestor capitole mesajul profetic pendulează între orizontul istoric apropiat, din vremea profetului, și orizontul istoric mai îndepărtat, din vremea venirii lui Mesia. Pe alocuri mesajul

profetic atinge orizontul istoric escatologic, o vreme în care Domnul va face ceruri noi și un pământ nou.

Prezentarea lecției

În *capitolul 60* ne este descrisă o imagine scăldată în lumină. Slava Domnului aduce o prezență strălucitoare în mijlocul cetății Sionului și toate neamurile sunt atrase de strălucirea glorioasă a poporului lui Dumnezeu. Isaia vede în viitor o vreme care va fi împlinită în Noul Ierusalim (Apocalipsa 21).

Capitolul 61 ne pune înainte pe Unsul Domnului împuternicit de Duhul lui Dumnezeu să aducă vești bune, să vindece pe cei cu inima zdrobită, să vestească robilor eliberarea și prizonierilor de război scăparea, să vestească un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare. Dumnezeu promite poporului Său că va îndepărta rușinea și întristarea din mijlocul lor (61:7). În Luca 4:16-21 vedem că Domnul Isus a aplicat acest text la lucrarea și persoana Lui. Doar prin lucrarea Lui de restaurare slava Domnului va coborî printre oameni.

Mai departe, în *capitolul 62,* profetul rostește mai multe promisiuni din partea Domnului, care privesc răzbunarea și restaurarea poporului. Lucrarea Lui glorioasă va fi vizibilă pentru „toți împărații" pământului, ceea ce arată proporțiile acestei lucrări printre neamuri (62:2). În mijlocul acestei imagini sunt așezați străjeri de pe ziduri care sunt îndemnați să nu se oprească din a mijloci pentru cauza Ierusalimului și pentru împlinirea planurilor lui Dumnezeu (62:6-7).

La fel ca în capitolul 59, în *capitolul 63* Dumnezeu este prezentat ca un războinic care judecă națiunile (63:1-6). Mai apoi autorul redă istoria exodului din Egipt (63:7-14), un eveniment definitoriu

în viața poporului Israel. De la invocarea faptelor mărețe înfăptuite de Dumnezeu în trecut, profetul trece la o rugăciune în care Îi cere lui Dumnezeu să intervină pentru a aduce eliberarea și salvarea din starea de păcat în care se află națiunea lui Israel. Cu alte cuvinte, profetul vorbește despre nevoia poporului lui Dumnezeu de a experimenta un nou „exod" – de data aceasta, o eliberare de sub stăpânirea păcatului.

Rugăciunea rostită de profet în *capitolul 64* este punctul culminant al pledoariei începută în capitolul anterior. Profetul face apel la puterea și măreția lui Dumnezeu, nu pentru a cere eliberarea din robia Babiloniană (care, prin intervenție divină, se va realiza în edictul lui Cir), ci pentru a cere Domnului ridicarea poporului din starea de păcat. În centrul acestui capitol autorul așează o întrebare: „Vom suferi noi veșnic, sau putem fi mântuiți?" (64:5).

Domnul răspunde la această întrebare cu cuvintele *capitolului 65,* arătând că starea poporului este un rezultat al răzvrătirii lui (65:2-5). Domnul va aduce peste Iuda judecata pe care acesta o merită (65:6-7,11-17). Totuși, în mila Lui, Dumnezeu va mântui o rămășiță din Iuda și va mântui chiar pe oamenii care nu l-au căutat. Mântuirea se va manifesta prin apariția unei noi creații – „ceruri noi și un pământ nou" (65:17). Această nouă creație va fi umplută de viață, bucurie, siguranță, abundență și pace (65:18-24).

Capitolul 66 implică un mesaj de reproș din partea Domnului față de cei care cred că prezența lui Dumnezeu poate să fie limitată la o casă/construcție unde El să locuiască (66:1). El promite să își îndrepte atenția și susținerea către cei care sunt în suferință și se tem de Cuvântul Lui (66:2). Judecata Lui este rostită împotriva celor ce desfășoară diferite practici ceremoniale, dar a căror trăire este departe de căile Domnului și care își găsesc plăcere în „urâciunile lor"(66:3-6). O nouă națiune se va naște atunci când va

reveni Mesia (66:7-9). Slava Domnului va fi văzută de toți locuitorii pământului și El își va binecuvânta închinătorii cu pace, bucurie și mângâiere (66:10-14; 18-23), dar închinătorii la idoli, cei răzvrătiți, vor fi judecați cu asprime (66:4-6; 15-17, 24).

Explicarea temei/Concluzii

Problema majoră înspre care privește profetul în aceste ultime capitole este legată de starea de robie spirituală în care se află poporul lui Dumnezeu din cauza păcatului. Robia babiloniană este un răspuns just din partea Domnului față de răzvrătirea poporului. Dar oare Dumnezeu își va abandona poporul în această stare? Întoarcerea din exilul babilonian nu a rezolvat problema păcatului. Poate poporul lui Dumnezeu să fie mântuit? Cum anume va veni mântuirea?

Această mântuire va veni prin Robul Domnului, Cel promis, Unsul, care împlinește lucrarea Tatălui în puterea Duhului Sfânt.

Promisiunea mântuirii și-a găsit răspunsul în venirea lui Mesia, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Slava lui Dumnezeu a coborât în mijlocul oamenilor prin Cuvântul care s-a făcut trup. Isus, Fiul Tatălui, a împlinit dreptatea lui Dumnezeu și ne-a arătat îndurarea lui Dumnezeu. Prin credința în El avem o viață nouă, avem iertarea păcatelor, avem parte de dragostea Tatălui nostru, avem bucurie și pace fără sfârșit, avem siguranța mântuirii veșnice și putem să-L urmăm în Lumină.

Acum, privim înainte cu speranță la ziua în care slava Domnului va umple tot pământul, pentru totdeauna! Până atunci, Biserica este chemată să ducă astăzi această Veste Bună la toate națiunile pământului.

Întrebări pentru discuții

Întrebarea 1: Lumina slavei lui Dumnezeu aduce bucurie, pace și speranță. Ce îți lipsește ca să trăiești în această lumină? Ce te împiedică să ai parte de bucuria și pacea Lui?

Întrebarea 2: Luca 4:16-19 ne arată că Domnul Isus a citat o parte din Isaia 61. Unde se oprește citirea din Luca? Ce importanță are acest lucru pentru noi?

Întrebarea 3: În capitolul 62 vedem că venirea mântuirii este inevitabilă. Pe de altă parte, Dumnezeu cere străjerilor de pe zidurile Ierusalimului să nu se oprească din a stărui pentru cauza cetății înaintea Domnului. Cum înțelegem această cerință? (vezi și Isaia 59:16) Dacă planul lui Dumnezeu se împlinește, ce nevoie mai este de rugăciunile oamenilor?

Întrebarea 4: În ce fel ne poate ajuta astăzi Isaia 63:7 și 64:12 în rugăciunile noastre de mijlocire?

Întrebarea 5: Problema închinării adusă în discuție în capitolul 66 ne solicită să fim atenți la această realitate. Care sunt condițiile unei „închinări reușite" din perspectiva lui Dumnezeu? Ce anume ne face pe noi astăzi să eșuăm în închinare?

Întrebarea 6: Dumnezeu își descoperă slava Sa în Vestea Bună a harului Său. Promisiunea mântuirii trebuie oferită tuturor oamenilor. Sunt persoane lângă tine care au nevoie de mântuire? Ce vei face ca să le prezinți Vestea Bună?

Aplicație

Ne apropiem de Sărbătoarea Nașterii Domnului, când ne vom aminti de ziua în care Slava Domnului a luat chip de om.

Noi am primit vestea bună a venirii lui Mesia prin care avem parte de îndurarea lui Dumnezeu, eliberarea din robia păcatului și restaurarea relației cu Tatăl Ceresc. În această relație avem parte de o viață nouă, în care primim bucurie, pace, și lumina prezenței lui Dumnezeu care ne călăuzește spre slava veșnică.

În preajma ta sunt persoane care experimentează deznădejde, întristare, tulburare, confuzie și cu ocazia Crăciunului poate multă singurătate.

- Îndreaptă-ți atenția înspre aceste persoane!
- Invită-le la întâlnirile bisericii noastre!
- Invită-le la o masă împreună cu familia ta!

Notițe:

Bibliografie

Chester, Tim – *Isaiah For You*. The Good Book Company, 2021

Chester, Tim – *Isaiah. Here Is Your God. The Good Book Guide to Isaiah. The* Good Book Company, 2021

Davis, Andrew M. – *Christ-Centered Exposition Commentary: Exalting Jesus in Isaiah*. Nashville: B&H Publishing Group, 2017

Fărăgau, Beniamin – *Isaia. Nădejde în Întuneric Vol 1&2*, Cluj: Logos, 1992

Gibson, Jonathan – *Isaiah. Good News for the Wayward and Wandering. Study Guide with Leader's Notes (The Gospel-Centered Life in the Bible).* Greensboro: New Growth Press, 2022

Ivill, Sarah – *Isaiah. The Holy One of Israel*. Grand Rapids: Reformation Heritage Books, 2021

Jackman, David – *Teaching Isaiah. Unlocking Isaiah for the Bible Teacher*. Fearn, Ross-shire: Christian Focus, 2010;

Oswalt, John – *The Book of Isaiah Ch. 1-39. OneBook. Daily-weekly (An Eight-Week Bible Study).* Franklin, Tennessee: Seedbed Publishing, 2018.

Oswalt, John – *The Book of Isaiah Ch. 40-55. OneBook. Daily-weekly (An Twelve-Week Bible Study).* Franklin, Tennessee: Seedbed Publishing, 2016.

Oswalt, John – *The Book of Isaiah Ch. 56-66. OneBook. Daily-weekly (An Eight-Week Bible Study).* Franklin, Tennessee: Seedbed Publishing, 2018.

Tully, Eric J. – *Reading the Prophets as Christian Scripture. A Literary, Canonical and Theological Introduction*. Grand Rapids: Baker Academic, 2022

Wiersbe, Warren W. – *The Wiersbe Bible Study Series: Isaiah.* Colorado Springs: David C. Cook, 2010